

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PECSETT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap azétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PECSETT, Mária-utca 1. s.
 a kir. tábla átellenében.
 hová a lap szellemi részé-
 illető minden közlemény
 int zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Megcsufolt szabadelvűség.

Pécs, 1897. február 22.

Soha a szabadelvűségen még olyan csufúság nem esett, mint hogy a Bánffy-kormány és hűséges uszályhordozói szabadelvűeknek nevezik magukat s a szent szabadelvűség nevében zsarnokoskodnak a velük bármiképpen is érintkezésbe jutó polgárok fölött s tiporják lábbal a szabadság, egyenlőség, testvériség nagy elveit.

A politikai erkölcstelenség legundokabb fegyvereivel fentartott rideg párturalom nevezi magát szabadelvűnek; ez a fából való vaskarika, lucus a non lucendo, éppen úgy, mintha bordélyházat neveznének el a Veszta-szüzekről.

Hiszen még egyházpolitikai szabadelvűségük is, a melyre pedig olyan nagyon büszkék, hamis, mert azok, akik legjobban tüntetnek liberális voltukkal, szoktak a legtüremlenőbbek lenni a más vallásuakkal szemben; a lelkiismeret szabadságát respektáltatni kívánják, mikor magukról van szó, de durva kézzel piszkolják be a mások lelkiismereti meggyőződését, a guny és rágalom fegyvereivel támadnak rá mások vallási elveire; az ellenvélemény tiszteletben tartására oktatják azokat, akik nem küzdenek velök egy táborban, de maguk hazaárulásnak bélyegzik az ellenük való küzdést.

Hát gyönyörű szabadelvűség is az,

mikor a hatalom birtokában megcsontosított párturalom nem elégedve meg azzal, hogy szolgálatkész kreaturáit hivatalos jelölteként küldi a kerületek nyakára s pénzzel, ármánnyal, hivatali erőszakkal megszerezvén számukra a mandátumokat, az ilykép kinevezett többség segítségével bitorolja azt a hatalmat, amely törvény és jog szerint csak a nemzeti akarat szabad megnyilatkozásából származó többséget illetheti: még ezzel sem elégszik meg, hanem még az ellenzéket is ki akarja nevezni, vagy legalább is engedélyezéstől függővé tenni.

Odáig jutottunk már e mellett a korcs-szabadelvűség mellett, hogy nincs az országban választókerület, a melyben a kormány akaratát érvényesíteni ne tudná, pénzzel, ígéretekkel, hatalmi kedvezéssel, ha a választók ez előtt meghajlanak, fenyegetéssel, üldözéssel, a választói jog elkobzásával, szuronyal, golyóval, ha másként nem lehet: de a választók akaratát nem érvényesülhet, ha az a hatalom által proskribált egyén, vagy párt mellett foglal állást.

Hát honnét veszi a szabadelvű kormány és pártja a jogot ahhoz, hogy egyik-másik politikai pártalakulást törvényen kívül helyezzen csak azért, mert alkotmányos uton hozott törvényeknek alkotmányos uton való megváltoztatására törekszik? Ma hazaárulóknak bélyegzi s ennek meg-

felelő elbánásban részesíti azokat, akik az egyházpolitikai törvények revízióját vették fel programmjukba, holnap majd fel-ségárulással vádolja azokat, akik hazánk önállóságát irták zászlójukra s a hatvanhetes kiegyezés revízióját sürgetik, s ugyanezen a nyomon tovább haladva, hasonló joggal nemsokára a haza ellenségének nyilváníthat majd mindenkit, aki merészkedik a kormány politikáját nem helyeselni, s még nagyon kegyes lesz, ha ezeket csak politikai jogaik elvesztésével bünteti, hisz a gyakorlatban ezt ugyis már nagyban űzi.

Ez hát a politikai szabadság, a szabadelvűség első kelléke, amely a szabadelvű pártot jellemzi!

A szabadelvűség másik nagy vívmánya, az egyenlőség, hasonló mértékben virágzik a mi dicső szabadelvű kormányzatunk alatt. Nemesség, rendjelek, kitüntetések után bomlik a nagy szabadelvű tábor a demokratikus egyenlőség nagyobb dicsőségére s a szabadelvű kormány két kézzel szórja is ezeket a játékszereket, mert olcsóbb áron csakugyan nem szerezhethet magának szolgasereget. Voltak kormányférfiaink, akik belátták, hogy a fundális kasztrendszer megerősítése a folytonos nemességadományozások által való-ságos arculutése a cégül felvett szabadelvűségnek, s mentségül azt hozták fel, hogy a nemesség és egyéb kitüntetések bőkezű-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Mikor a hársfák virágoznak.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Az aszalói birtokot a Csehi pusztával hosszú, gondozott „klinker” köti össze. A homokkal feltűhített utat hársfák szegélyezik, melyek szabályosan gömbölyű koronájukkal, sudár, megrepedezett törzsükkel azt a benyomást teszik az utazóra, mintha évtizedeken keresztül gondos emberi kéz nyeste, ápolta volna ezeket a fákat.

Nyár derekán, mikor az ágakat le buzza a sok hársvirág s a levegő megtelik bódító virágillattal, sokszor lehet látni az uraságok otromba magas juckereit, a mint végigsuhanak az aszalói birtokot és a Csehi pusztát összekötő hársfaszegélyezett egyes uton.

Az arató népség ilyenkor fölhangy pár percre a munkájával s vágyódva néz a tompán dübörgő kocsi után, melyek ki-kivillannak pillanatra a virágos koronájú fák közül, hogy aztán örökre eltűnjenek a nyár-esti fuvalom által fölkapart homokfelhőben. Mire a szél elül s a finom por lerakódik a hársfák szivalaku recés leveleire és sárgás virágaira, a juckerek is tudj' Isten hol járnak, talán az aszalói itatónál, vagy még

lejjebb az „általut” nál, a mit a csemegei vegyes tarka nép szokott használni szélben, esőben, sárban, jó időben egyaránt . . .

Az aszalói birtok épen akkortájt cserélt gazdát, mikor a hársfák virágoznak. A régi tulajdonos vigkedélyű, öreg ur volt, a ki csaknem minden szabad idejét a Csehi pusztán „infanszó”-jével, Freydenau Gizi kis asszonnyal töltötte.

Freydenau kisasszony azon nők közé tartozott, kiknek jelleme még az első tűzpróbat sem állta ki, akár azért, mert az alkalom késett, vagy mivel ösztönszerű félelemtől eitelve, kerülnek minden momentumot, mely regényesebb mederbe terelhetné életük megszokott folyását. Ha aztán mégis beáll a hirtelen fordulat, mintegy delejes álomba merülnek, nem védekeznek semmi ellen, hanem engedik magukat tovaragadtatni az események árájától s csak akkor riadnak vissza pillanatra, mikor már az örvény szélére jutottak.

A Csehi pusztán örökösője nem volt több huszévesnél. Gyerekkorától fogva pusztán nevelődött, ismert minden béres suhancot, sokat játszott velük a buja, zöld réteken, megismerkedett lassanként a vadvirágok neveivel és a hozzájuk fűződő édes román-cokkal, sokszor gyönyörködött a dicsfényben felkelő, vérözönben lenyugvó pusztai napban és remegett a természet villámló-dörgő csata-hymnusától. Megszerette a természetet. Beszéd-

modorán, merész mozdulatain valami finom vadság ömlött végig, mi annyira különbözött a szalónok sikamlós mázától, mint pi. a mezei virág a papiros virágtól. Beszédes, nagy szeméből olyan megkapó őszinteség sugárzott ki, hogy a ki először beszélt vele a természetről, nem gondolhatott mást: „Ime, egy természet-imádó!”

És ez a természet-imádás, mióta az aszalói birtok gazdát cserélt, még jobban a lelkéhez forrt. Érezte talán, hogy öreg barátjának távozásával az élete fordulóponthoz közeledik? Vagy az fájt a szívének, hogy nem szívhatja magába a virágos hársfasor bódító illatát?

Sokszor megtörtént vele, különösen az első napokban, hogy gyorsan befogatott és aztán hajrá! ki a Csehi-aszalói utra. De alig ment az első kőszentig, a hol az ut Aszalónak fordul, meghökkent, visszafordította lovait s mintha kergetné valami láthatatlan árnyék, csapkodta a „gig”-eket hazaig, aztán föl-szaladt a szobájába, a honnan ki sem mozdult hajnal-pirkadásig.

A cselédek fejüket csóválták az ilyen jelenetekre: „Nem jó vége lesz ennek!” — mondogatták. „Hja, a szomszéd uraság; fiatal ember, aztán még hozzá huszár is! A nagyságos kisasszony pedig még nem akarja, hogy a fejét bekössék! „De majd kibujik a szeg a zsákból!” „Nem zörög a haraszt, ha a szél nem fú!” példalóztak egymás között

adományozásával ezeknek becsét és értékét akarják leszállítani.

Nos, a mi most dicsőségesen uralkodó miniszterelnökünk már nem tartja szükségesnek az ilyen kibúvókat keresni, ő nyíltan hirdeti, hogy a különbséget ember és ember, osztály és osztály között növelni és megerősíteni politikai céljai közé tartozik. Bánffy szerint nemzeti és dinasztikus érdek a számban és tekintélyben megfigyelt arisztokraciát számban, sulyban, anyagi és erkölcsi tekintélyben fentartani és ha az kihalás, elszegényedés vagy egyéb okok folytán fogyatékán van, új arisztokrata családok létesítése által kiegészíteni.

Ime a szabadelvű államférfiu, akinek egyik főfeladatát képezi a modern életviszonyok behatása alatt háttérbe szorult, társadalmi és politikai befolyásban megfigyelt arisztokraciát, a középkori életnézeteknek ezt a kísértő szellemét, a helyett, hogy önmagától megindult csöndes kimulását elősegítene, még megerősíteni, számban, sulyban, tekintélyben fentartani, hogy ujult erővel folytathassa az emberi jogok lenyűgözésére irányuló évezredek harcát.

Valóban, a szabadelvűség nagy uttörői, az egyenlőségért vívott harcok vértanúi dicsőbb jutalomban nem részesülhetek volna, mint ha testi szemeikkel láthatnák nagy elveik mai letéteményesét, a hűbéres kasztrendszer dűledező sáncainak reparátorát, Bánffy Dezső bárót s az ő államférfiu lángelméjére esküvő hűséges taborát.

Hát még a testvériség, a szabadelvű eszmék háromságának ez a legmagasabb alkateleme, ez üli még csak diadalát ott a szabadelvűségről elnevezett politikai csődületben. Hogyan öleli egyik ember a másikat magához! Arról nem tehetnek ezek a rajongó szabadelvűek, hogy túlaradó érzelmeik közben agyonszorítják a keblükre ölelt testvért.

A hársfák pedig ezalatt a legnagyobb virágzásban voltak. S mikor egy hatalmas nyári zápor után Freydenau kisasszony szobájának nyitott ablakán a millió meg millió fölfrissült hársvirág édes, nehéz illata beömlött, az a kinlódó, természet imádó pusztai leány nem bírta tovább fogva tartani lelke sóvárgását, hanem rohant ki a szabadba, ki egyenesen a Csehi-aszalói hársfaszegélyezett utra, egyik lombtól a másikhoz támolygott, majd elkezdett sietni, rohanni tovább, tovább. A kőszentet is elkerülte már, a távolban egymásba olvadó hársfalombok tajtékzó, hullámsó örvényt alkottak, de az a természet imádó vadvirág rohant tovább, néha meg is botlott a földből kitolakodó görcsös gyökerekben és lehelte, szívta magába tele tüdővel a természet édesen ölé mérgét: a bódító nehéz virágillatot. Az arca kipirosodott, a melle zihált, hörgött, de nem érzett semmit, csak hogy a fanatizált, fölajzott lelke összeolvad azzal az isteni természettel, egy mámorító, végtelen, örök csókban... csak tovább, tovább. Egy-egy lehajló virágos hársfaág nekicsapódott izzó homlokának, a lázban égő szemét s veszélyben forgott; behunyta a szemét s csak rohant ideges, szaggatott mozdulataival arra felé, a hol előbb még örvényt alkottak az egymásba olvadó virágos hársfalombok...

Mikor aléltságából * magához tért, első pillantása Aszaló fiatal birtokosára esett s

„Küzdelem a létért“ ez a jelszó járja s durva ököllel taszigálják le a magasba vivő utról a megsemmisülés örvényébe testvéreiket a kapaszkodók, akikre oda fönna hatalom polcán az érdemek koronája várakozik.

Mert érdemeket szerezni a mai szabadelvű felfogás szerint csak a kormány szolgálatában lehet. A kormány fogalma letaszította magasztos talapzatáról a haza fogalmát. A francia király mondását: „az állam én vagyok“, a mai kormány így variálja: „a haza én vagyok!“ A ki a kormányt szolgálja, csak az szolgálja a hazát s aki a kormány ellen tör, az a haza ellen emeli fel szentségtörő kezét. Az ilyen tehát ki kell rekeszteni a közélet minden fórumából, minden állásból, minden előnyből a testvériség nagyobb dicsőségére, mert hát érdemes lenne-e a kormányt támogatni, ha más érdemek is jutalmazásra találának?

Igy valósítja meg a szabadelvű párt a szabadságot, egyenlőséget, testvériséget s ezért érdemes rá, hogy folyton dicsőítőleg szóljon róla az ének!

H i r e k.

Pécs, 1897. február hó 22

Kifelé a télből.

Időjárásos munkatársunk a minapában előleget kért a kiadótól.

— Már megint? — kérdezte az utóbbi.
— Már megint! — felelte az előbbi.

Mert nézze kérem, az égbolt oly kék, mint az első ideálomszeme, a levegő oly melegen csókol, mint az első ideálom ajaka.

— Mi közöm nekem a kék égbolthoz és a melegen csókoló levegőhöz.

— Önnek semmi köze, de nekem van közöm. E változás azt jelenti, hogy haldoklóban van a tél, a születendő tavasz bölcsőjét gyengéd angyalkezek ringatják s hogy ilyen körülmények között, nekem — überciberre van szükségem.

megrémült annak rajongó tekintetétől. Szerette volna kiszakítani magát az ölelő karok közül, de nehéz volt minden tagja, mozdulni alig tudott. Szíve vére lekonyult fejébe szállt s azt szétvetéssel fenyegette, majd ismét visszazökött dobogó szívébe s ilyenkor végigremegett a teste a fiatal huszártiszt erős karjai között. Aztán mikor otthon a szobájában lefektették az alacsony kerevetre s az a rajongó szemű ember csak nem akart melőle mozdulni, beszélt hozzá szaggatott remegő hangon: „Hagyj magamra... csókolózni akarok... a lelkem a természettel... Mért botlottál az utamba?... Ki hatalmazott föl rá?... Hagytál volna a virágaim közt, te ember!... A ti szavatok mind hazugság... Csak a virágok őszinték, még akkor is, ha ölnék... Engedj pihenem... Menj, szedd össze a mező virágait és temess be édes illatárba!... Akkor itt maradhatsz...“

S mikor még tovább is ott térdelt előtte az a hazug ember, imára kuicsolt kezekkel, az a természet-imádó vadvirág nem tudott tovább uralkodni lelke vágyódásán, hanem fölugrott a kerevetről és ráborult a térdelő ember erős vállára és az ajka összeforrt amannak ajkával egy hosszú, édes mámorító csókban.

A cselédek pedig ezután jobban rázták a fejüket és még többet példálóztak.

Ábrahám Ernő.

A kiadó egy ideig vakarta a fejét, azután kitekintett a saját műhelyéből az utcára, azután mint ez már egy kiadótól telhetik, kéjesen szívta az üde, balmazsos levegőt, melyből mintha már kiérzett volna a mandulavirág édes illata. Azután gyönyörködve nézte a virágbokrétság kalapok alól mosolygó hamvas arcú leánykákat, azután a szívéhez kapott, ott volt tudniillik a bugyellárisa s kivéve néhány kékbögyű bankót, azokat átnyújtá időjárásos munkatársunknak és így szólt hozzá:

— Itt a kért előleg, de ezt csak egy föltétel alatt adom.

— Nos?

— Ne írja ki ön az ujságba, hogy aranyos szép napokra virradtunk, hogy nemsokára rügyet vetnek a fák, kibujnak a rögéből a fűszálak s a fűben mámoros bogárkák hempergöznek.

— Es miért ne?

— Mert ha az időjárás az ön közleményéről tudomást vesz, nyilván bucsut mond a mosolygó napsugárnak s bundába öltözködik megint.

Időjárásos munkatársunk nyomban nem állt kötélnek. Ime megírta a megírni valóját s most várja, hogy vajjon igaza lesz e a kiadónak.

Addig persze az überciberre se veszi meg.

Napirend 1897. február 23-án.

Naptár: kedd, febr. 23. Róm. kath.: Péter — Prot.: Péter. — Gör.-kel. (febr. 11.) Balázs. — Zsidó: Adar 21. — Nap két 6 óra 36 perckor; nyugszik 5 óra 19 perckor; — Hold két éjjel után 24 perckor; nyugszik reggel 8 óra 53 perckor

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fog meleg; légnyomás 756. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, helyenkint eső, adák, szeles, enyhe idő és éjjeli fagy várható.

Színház: „Orleansi szűz.“

— (A pécsi takarékpénztár közgyűlése.) Tegnap délelőtt tartotta a pécsi takarékpénztár közgyűlését Aidinger János elnöklété alatt, a melyen hatvan részvényes 353 szavazattal vett részt. Legelőbb is az igazgatóság jelentését olvasták föl az intézet 52 ik üzletéről, a melyből kiténik, hogy a takarékpénztár összes pénztári forgalma 1896 ban 29,317.052 frt 20 krt tett ki, míg a megelőző évben csak 25,261.547 frt 41 krt. Az 1896. év tiszta nyeresége 89.978 frt 14 kr volt, a miből ha a múlt évről áthozott 5.137 frt 14 kr levonatik, marad 84.841 frt. Ebből az összegből az alapszabályok értelmében a felügyelő-bizottság és az igazgatóság tagjainak 12 százalékos jutalékára lemegy 10.180 frt 92 kr, marad tehát 74.660 frt 08 kr, a mihez hozzáadva az előző évből áthozott 5.137 frt 14 krt, — fölosztásra 79.797 frt 22 kr. kerül, a melyet a közgyűlés a következő módon fogadott el — némi vita után — szétosztásra: I. Osztalékul minden részvény után 180 frtot számítva, összesen 54.000 frt; II. Köz- és jótékony célokra, jutalmakra: 2180 frt, amely a következőleg oszlik meg: A Rudolfinumnak 200 frt, a jótékony nőegyletnek 100 frt, a gyermekkert költségeire 100 frt, a Matessa árvaháznak 100 frt, a vöröskereszt-egylet pécsi fiókjának 100 frt, az izr. nőegyletnek 50 frt, a Sz. Vince egyletnek 25 frt, szegény iskolás gyermekek fölruházására 200 frtot, iskolai ösztöndíjakra 330 frt, házi szegényeknek 100 frt, a tüzoltóságnak 100 frt, a főgimnáziumi segélyegyletnek 50 frt, a főreáliskolai segélyegyletnek 50 frt, a joghallgatók olvasóköriének 25 frt, kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyző pénztárának 25 frt, irgalmas nénéknek 25 frt, iparos tanulók jutalmazására 25 frt, tanítóképezdei segélyegyletnek 25 frt, tanítóképezdei jutalmakra 25 frt, a pécsi

kerületi betegsegélyző pönztárnak 25 frt a mohácsi kerületi betegsegélyző pönztárnak 25 frt, a Mecsek-egyesületnek 50 frt, szolgál jutalmazására 200 frt, a vidéki hírlap írók nyugdíj-szövetkezetének 100 frt. III. Intézeti tisztviselők jutalmazására 1.600 frt. IV. Külön tartalékalapra 10.000 frt. V. Újszámlára 12.017 frt 22 kr. Ezután megejtették a választásokat. Igazgatósági tagok lettek 3 évre: Cser Elek dr., Egry József, Erreth Kálmán, Horváth Antal, Höbling Miksa dr., Kammerer Ferenc, Kovácsfy Kálmán, Krausze Ignác, Lechner Antal, Weidinger Ferenc és Zsolnay Imre. Napbiztosok lettek szintén 3 évre: Cvetkovits Gyula, Domján Izidor, Hefner József, Heindl Aladár, Molnár Kálmán és Mihályfy Lajos.

— **(Kaszinó bál.)** Mint minden évben, az idén is bált rendezett a nemzeti kaszinó tagjai számára, mely, mint rendesen, most is fényesen sikerült. A pazar díszítés, a délszaki növényekkel felékesített termek, no meg a táncterem, mely valóságos téli kert volt és meg aztán ott az elite-közönség, az új toilettek, uszályos ruhák, Pécs és a vármegye szépei bámulatba ejtették a szemlélőt. Sokan voltak olyannyira, hogy táncolni alig lehetett, de többen is, mint a mennyire számítottak, mert az egyszerűségében is izléses táncrendekből nem is jutott minden hölgy számára, de ez legkevésbé sem hatott kellemetlenül, mindenki otthonosan és jól érezte magát, úgy hogy nem győzték a megköszönéseket elfogadni Krasznay Jenő dr. a kaszinó új igazgatója és Reeh György a rendezőség elnöke. A notabilitások közül ott voltak a többek között: Aidingger János, Kardos Kálmán, Brázay Kálmán országgyűlési képviselők; Schlippenbach István, Zurna Károly tábornokok, Hornstein, Kristóf ezredesek, Brillmayer, Czankl alezredesek, Sável Kálmán törvényszéki elnök, Balogh István táblai tanácselnök, Opris Péter távirdaigazgató, Zsolnay Vilmos gyáros, de megjelentek kívülök városunk és megyénk előkelősége teljes számban. Nehezebb volt már összeállítani a hölgyek névsorát és a mennyiben sikerült, következőkben adjuk: Asszonyok: Dr. Bodó Aladárné, Bolgár Tivadarné, Brázay Kálmánné, Csigó Jánosné, Engel Gyuláné, Geiger Dezsőné, Gállik Kálmánné, Hamza Gézané, dr. Johann Béláné, Justus Miksáné, Kószits Kamillné, dr. Kószits Ákosné, Kindl Józsefné, Littke Ernőné, Molnár Kázmérné, Német Lipótné (Mohács), dr. Nick Alajosné, Parragh Antalné, özv. Sauskáné, Schönherr Mihályné, Szabó Gézané, Szilágyi Istvánné, Taussig Zsigmondné, dr. Tolnay Vilmosné, Várady Gézané, dr. Valterstein Bódogné, Wiesner Rajmárné. A szép leányok koszoruját ékesítették: Beretvási nővérek, Buday Jolán, Czankl nővérek, Csényi Helén, Duka Paula, Driesz Frida (Pécsvár), Eisner Juliska, Forray Agata, Gillming Józsa (Budapest), Gritzmann Gusztá, Höbling Terka, Halász nővérek (Bonyhád), Hamulyák Olga, Hegedüs nővérek, Kaltnecker Mariska, Késmárky Irén (Paks), Kovácsics Irén, Kis Ilona, Lander Olga (Linz), Löwy Anna, Marton Irma (Szabás), Margittai Jolán (Mohács), Mazaly Paula, Máté Ilona, Mihálovits Mariska, Nagy Klémi, Németh Margit (Győr-Szent-Márton), Obetko Gizella, Opris Angela, Pfeffer Ilka, Perczel Terézia (Bonyhád), Ratkovits Ilona, Radócsay nővérek, Rieher Margit, Rosinger Etelka, Rosenberg Anna (N. Kánizsa), Saniel Karolin, Schwartz Vilma, Singer Olga, Stern Mariska, Straicher Irén, Szieberth nővérek, Szily Böske, Tallián Imike, Ternovszky Irén, Váry Piroška, Vasváry Irma, Weidinger Etelka, Vozsinszky Angela (Mohács), Zelesny nővérek, Zsolnay Stefánia és Margit.

— **(A Mecsek-egyesület)** tegnap délelőtt tartotta ülését a városház nagyter-

mében Kardos Kálmán orsz. képviselő elnöke alatt igen szépszámu részvételével a tagoknak. Legelőbb is Kiss József titkár olvasta fel jelentését, melyből kiemelendőknek tartjuk a következőket: „Kitűzött tervekhez híven a Kardos uton a szükséges fásítást erélyesen folytattuk. A folyó évben is jelentékeny számban ültettünk új fákat s pár ezer orgován esemetét is elhelyeztünk, hogy ezzel pótoljuk a hiányokat, melyeket részben a természet mostohaasága, részben a rosszelkű emberek rosszakarata okoztak. Örvendetes ez, hogy városunknak van oly helye, mely egy üdülő hely minden föltételét egyesíti magában, s a mely a városhoz való közel fekvésénél fogva a kirándulók által könnyen is fölkereshető s ez a hely: a Tettye. Egyesületünk a maga erejéből ennek átalakítását és rendezését meg nem kezdhetette, de hatáskörében mindent megtett arra nézve, hogy a közönséggel ezt a már már elhanyagolt szép helyet ismét megszerettesse. A Kardos-utat közvetlen összeköttetésbe hozta a Tettyével s e végből a sziklák közé szilárd, tömör lépcsőket építtetett, a feljáratot s az utat szabályozta, a romok közt korlátot vont, a fensikont és sziklákon padokat helyezett el. Megjelent az elmúlt évben a turista-térkép is. A Jakabhegyen elhelyezett vendégekönyvbe közel 500 kiránduló jegyezte be nevét. A könyvtár 51 köt. és 15 füz. tartalmaz. Van az egyesületnek 15 örökös, 49 alapító és 480 rendes tagja. A pénztári számadás 1516 frt 70 kr bevétellel szemben 410 frt 51 kr maradványt tüntet föl. Megválasztották ezután a számvizsgáló bizottság tagjaiul Fekete Mihály, Koharits János és Szigrist Lajos urakat; a tisztikart pedig a következőképpen: Elnök Kardos Kálmán, alelnökök Bánffay Simon és Zsolnay Vilmos, igazgató Vaszary Gyula, titkár Kiss József, pénztáros Mayer Károly, mérnök Klein István; a választmány tagjai lettek: Ágh Timót dr., Balogh Károly, Dischka Győző, Eibach Emil, Fekete Mihály, Haksch Lajos, Hinka László, Incédy Dénes, Kindl József, Kószits Kamill, Lakits Gyula, Lechner Antal, Lenkei Lajos, Nagy Jenő, Németh Béla, Németh Gyula, Nick Alajos dr., Pleininger Ferenc, Reeh György, Schapringer Gusztáv, Sey László, Stern Károly, Szeifritz Antal, Szigrist Lajos, Szilnek Lajos dr., Szuly János, Várady Főrenc, Wajdits Alajos dr., Zalay Mihály. A választmány indítványára az egyesületi titkárnak 6 évi fáradozatlan s buzgó működéséért elismerésül 200 frtot s jövőre évi 100 frt tiszteletdíjat szavaz meg a közgyűlés. Az egyület vagyona 2103 frtot tesz, a tagdíjhatalék több száz frtra rug, melynek behajtását peres uton fogják szorgalmazni. Az egyesületi tagdíj évi 2 frt, jelentkezéseket elfogad Kiss József titkár, Király-utca 37. sz. a.

— **(A pécsi kath legényegylet)** folyó hó 27 én saját helyiségében (Megye-utca 22. szám) saját pénztára javára jelmeztáncestélyt rendez. Kezdeté esti 8 órakor. Egész este világposta közlekedik, kettő a ki legtöbb levelet kap, ajándékban részesül. A zenét Korodi Károly közkedveltségű nemzeti zenekara szolgáltatja. Belépti jegy 50 kr., tagoknak 40 kr. Felülfizetések köszönettel fogadhatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **(Az irgalmas rend)** pécsi betegápoló intézetében az 1896. évben ápolott és gyógykezelt betegekről szóló kimutatást ma vettük kézhez. Az intézetben az általános betegforgalom a következő volt: 1895. évről ápolás alatt maradt 31 beteg; 1896-ban felvételre 702 beteg, összesen tehát ápolás alatt volt 733 beteg. Ezekből a múlt évben gyógyulva elbocsájtott 586, javulva 67 és gyógyulatlannul 12 beteg; a múlt évben meghalt 34 beteg, kik közül 5 már haldokolva vitétt a kórházba; ápolás alatt maradtak a folyó évre 34-en. Az elhaltak közül pécsi illetőségű volt 4; olyan, ki munkakeresés vé-

gett jött Pécsre, 16; és a kiket gyógykezelés végett hoztak vidékről: 14. Nemzetiségre nézve az ápolott betegek közt 656 volt magyar; a többi ausztriai, bajor, bolgár, bosnyák, cseh, horvát, lengyel, morva, német, olasz, dalmát, szlavin, stájer, szerb és sziléziai nemzetiségek közt oszlott meg. Vallásra nézve 599 volt katolikus, 49 református, 37 evangélikus, 26 izraelita, 16 görögkeleti, 5 görög-katolikus és 1 baptista. Családi állapotról nézve 453 nőtlen volt, 211 nős és 69 özvegy. Ez általános kimutatásokon kívül a jelentés szakszerű beosztással és részletesen tünteti fel a kóralakot és gyógyulási eredményeket; a belgyógyászat és a sebészet köréből; a halálozások okait; a bejáró betegek kezelését és a rajtuk végzett műtéteket és az ápoltak foglalkozását is. A jelentés Patáky Lucidus, házifőnök és igazgató főorvos és Schik Jácint dr. főorvos szakszerű ismereteit dicséri s hű tükrét képezi annak a humanus működésnek, melyben az irgalmasrend első helyet foglal el.

— **(Tűzoltók bálja.)** A Zsolnay-gyári tűzoltók szombaton este tartották a Scholtz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben táncmulatságukat. A mulatság este kilenc órakor kezdődött s a tűzoltó zenekar nótái mellett hamarosan beállt a feasztelen jókedv, mely éjjel felé tetőpontját érte el. Ekkor sem hanyatlott azonban a táncoló párok rendületlenül kitarították egész a hajnali órákig. Sok szép leányt és asszonyt láttunk a bálon s ez legjobban jellemzi, hogy a Zsolnay-gyár tűzoltóinak mulatságai milyen kedveltek a közönség előtt.

— **(Két hirtelen halál.)** Vasárnap délután Dobos Mihályné, rigoder szabolcsi-uti lakosnő, lakásán hirtelen összeesett és eszméletét veszítve terült el a földön. Nem is tért többé magához s pár pernyi haláltusa után meghalt. A rendőrségtől Tolnai Vilmos dr. kerületi orvos, Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztossal együtt, a helyszínére ment s a halál okául szívszélhűdést konstatalt. Ma reggel pedig Halászek Antal, György-utcai lakos jelentette a rendőrségnek, hogy egyik lakója, öreg Bodor Lajos a szobájában ágya szélén ülve, az asztalra van dőlve s bárhogy zörgötték rá az ablakot, nem adott életjelt magáról. A rendőrkapitányság részéről ide is kiment a kerületi orvos s az öreg, magányosan lakó embert csakugyan ágya szélén ülve, az az előtt álló asztalra borulva, holtan találta. Mint a vizsgálat megállapította, az öreg ember hirtelen halálát agyhűdés okozta. Beszállították a temető halottas házába és onnan temetik el.

— **(A raktár tolvajai.)** Schne Ig., bezedeki lakós raktárából hosszabb idő óta egyetmási portéka eltűnt. Schne gyanuja Neumann Náthán nevű tanoncára irányult. Valatára fogta a tanoncot, ki be is ismerte, hogy a lopást Kirchmann ottani lakos segítségével követte el és pedig úgy, hogy Neumann az árukat a raktárból kicsempészte, egy zsákba tette és a zsákot az utca kapu szögletébe rejtette; mit Kirchmann — előre megbeszélve — ott rendesen meg is talált, s lakására vitte. Az így össze lopkodott árukat Neumann a magyar-bólyi postán feladta és hazaküldte atyjának, ki Nyitra megyében lakik. Az eddig ellopott és bevallott tárgyak értéke a 200 frtot jóval föltülműlják. A tettesek a dárdai kir. járásbiróság börtönében várják büntetésüket.

— **(Szerencsétlenül járt gyermek.)** Hogy mily szerencsétlenségek történhetnek azokkal a kis gyermekekkel, a kik felügyelet nélkül — egyedül — szoktak hazamenni az ovodából, mutatja az a megrendítő eset, melyről dombóvári levelezőnk értesít bennünket. Schwaartzmann János vasuti alkalmazott Janika nevű és özv. Fetter Gézané Józsika nevű gyermekei együtt

indultak el az óvodából hazafelé: egyik mellé sem volt rendelve senki, hogy az uton vigyázzon volna rájuk, hogy baleset ne érje őket. Utjuk Rothermmelel Henrik vaskereskedése mellett vezetett el, hol több gazdasági gép volt a bolt elé állítva, köztük szecskavágó gépek is. A gyermekek, természetükből kifolyólag, érdeklődnek minden, tehát a gépek iránt is. Ők is közelebb menve a gépekhez, elkezdtek kíváncsian nézegetni, majd a szecskavágó gépek kerekét kezdték forgatni. Egy darabig csak ment a veszedelmes játék anélkül, hogy valami szerencsétlenség történt volna, hanem a Janika nem elégedett meg azzal, hogy láthassa a kaszák forgását, hanem meg is akarta azt fogni. Bedugta hát a végéből a nyílásba a kezét; Józsika éppen akkor kezdte el ismét forgatni a kereket... Ebben a pillanatban egy velőtrázó sikeltást hallottak a boltban levők, mire rémülve kirohantak az utcára, az egyik kis gyermek, a Schwarzmännék Janikája, vérében felüdült a földön. A szecskavágógép kaszája levágta a kezét!!

— **(Betörés egy iskolába.)** A tolnamegyei Faddhoz tartozó Közép Hencse pusztán levő iskolába — az ajtó zárának felrészítése után — betörték és onnan a bezárt asztalokból, azt szintén feltörvén, Kriglán Jolán tanítónőnek 1 frt 30 kr. aprópénzét ellopták. Az eset bejelentetvén a csendőrségnek, a nyomozás folytán kiderült, hogy az iskolába Győri Dezső és Győri Lajos, két 14—16 éves gyerek tört be, a kik az elloptott pénzzel egyenesen a pusztai csárdába ültek s azt ott elitták. Most a bíróság végez velük.

— **(Gyujtogatás boszúból.)** Molnár Sándor, madoccai lakosnak a tanyája egy este, ismeretlen okból kigyuladt. A nád fedelű tanya teljesen a tűz martaléka lett, sőt Komáromi Mihály szalmakazla is tüzet fogott s az is leégett. Az összes kár mint egy 299 frt; a tanya 200 frtra volt biztosítva, de a szalmakazal nem volt. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett a csendőrség a vizsgálatot megindítván, az eredmény az lett, hogy Besenci András madoccai lakost letartóztatták, mert az a gyanu ellene, hogy ő gyujtotta fel boszúból Molnár Sándor tanyáját. Besenci, természetesen, tagadott mindent, de a tanuk oly terhelő vallomásokot tettek, a melyek igen alapos okot adnak a gyanura, hogy a tüzet ő okozta. A vizsgálatot a bíróság vezeti a gyujtogatás további kiderítése érdekében.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** Márkus József, nagyszokolyi lakos, évek hosszú sora óta közös háztartásban élt Adorján Katalin nevű leányasszonnyal. Mostanában nem volt valami nagy a boldogságuk, mert folyton civakodtak s Márkus szerfelett féltékeny volt a csinos asszonyra. De hogy lehetett is rá oka, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy Adorján Katalin egy szép napon csak ott hagyta közös fészküket s egy másikba költözött, a hol természetesen nem Márkus József hanem más férfi volt az ur. Ez aztán végleg elkésérítette az elhagyott embert s arra gondolt, hogy megöli a hűlen asszonyt. Fel is fegyverkezett egy fej szével s az asszony új lakása mellé lesbe állt. Nem kellett soká várakoznia; Adorján Kata éppen indulóban volt valahová és kilépett a kapun. Az elhagyott ember rárohant s a fejszével egy csapást mért rá. Ha az asszony be nem ugrik előle az ajtóba, talán egy csapásra agyonüti; így azonban a halálos ütés a kapufélfát találta s azt ketté törte és az asszony csak 6—7 nap alatt gyógyuló könnyű tertisértést szenvedett. A gyilkolni akaró embert a csendőrség elfogta és átadta a bíróságnak.

— **(A farsang temetése.)** A pécsi Polgári Daloskör jövő hó 2-án (hushagyó kedden) nagy farsangi estélyt rendez. Az

estélyre a következő meghívót bocsájtották ki: „Nagy farsangi temetés. A pécsi Polgári Daloskör választmánya fájdalomtól megtört szívvel jelenti, miszerint Ő fensége Karneval herceg nyolc heti lassu haldoklás után jobblétre szenderült. A megboldogult hült tetemei folyó 1897. évi március hó 2-án (hushagyó kedden) este nyolc órákor fognak a helybeli Vigadó összes termeiben a mulandóságnak átadatni. A pécsi Polgári Daloskör a megboldogult érdemeit méltánylandó, fényes nagyszabásu halotti tort rendez, melyen a feketevesztett fájdalom — ének és tánc mellett — kitombolhatja magát. Leghívebb szolgálja a pécsi Polgári Daloskör a halotti toron felülmulja önmagát s felejthetien órákat szerez a majd vele együttérzőknek, melyből kóstolót szolgáljon a következő műsor: 1. „Népdalok“, férfikar Huber K.-tól. 24 darab mélyen gyászba borult hangművész egetverő jere miádjá. 2. „Fatzke“, Winter E.-tól. Tréfás magánjelenet, előadja a daloskör egy férfi tagja. A ki ennél topább hivataliszolgát már látott, jelentkezék a rendezőségnek, hol is a díjúl kitűzött barackot lelkiismeretesen és hiány nélkül a feje bubjára kapja. 3. „Bayerné és Hayerné“, Tréfás kettős, előadja két nő működő tag, Baselt F.-tól. Perpetuum mobile, daralógép örök mozgony mind bükri az ilyen szájához képest. 4. „Borzalmas história“, Tréfás hármas, előadja 3 férfi működő tag, Kreymann-tól. Vagyis az a bizonyos hírhedt londoni egymillió páyadij majdnem megnyerve. A nagyérdemű közönség felkératik, hogy ezen idegeket tépő számnál a száját csukva tartani sziveskedjék, nehogy légvonat támadjon. 5. „Fülemüle és csiz“, Lecoque „Nap és Hold“ című operettjéből. Női kettős. Előadja két női működő tag. Kalitkaba még sohasem volt ily két madárka. — A kendermagot nem szeretik s különös ismertető jelük, hogy a lélekzetet az orrukon keresztül veszik. 6. „Daloskör a törvény előtt“, Tréfás kar Simon E.-tól. Egy regiment csirkefogó, egy süketfajd bamba kar mester, egy bíró, a ki már írni és olvasni tud, egy kisasszony, a ki nagyon hamis és egy nagy adag ének, a mi még annál is hamisabb. 7. „Veterán és 8 leánya“ Weinzierl M.-tól. Előadja 8 férfi működő tag. Maffacsek Nepomuk Vencelisku kimustrált csatáló, szabadságot trombitás, ki üres óráiban és üres zsebekkel az esztergapadot kezeli; virágházban nevelt nyolc darab rózsabimbaját ezuttal melegen ajánlja a férfi közönségnek. — Darabonként és fejenként egy zsák forgács közjegyzőileg biztosítatik. 8. „Májusban“, Vegyeskar Weidt K.-tól. Előadja a női és férfi kar együtt; vagyis végén csattan az ostor. Ezen keringőt az össze vissza gabalyodott női és férfi kar az elsőtől az utolsó titemig előadja Farkas Alexandrina és fekete társai gardedamok hű kísérete mellett. Figyelmeztetés: Ha bárkinek is a n. é. közönség köréből eszébe jutna a műsört megiaméltetni, szivesen rendelkezésére állunk a től Z.-ig. Műsor után tánc következik. A halotti tor részvételi díja: Személyenkint este a pénztárnál 1 frt. Előre váltott jegy 80 kr. Pártoló tagoknak csakis a pénztárnál váltva 60 kr. Jegyek előre válthatók: Engel Lajos utóda könyvkereskedésében (Király utca), Bencenleitner Sándor ur Bazar épület és Irgalmasok utcai cukrászdájában, Schwarz Károly ruhafestő ur Mária utca és Póth Gábor ur kereskedésében Hétfejedelem. A talp alávalót, valamint az énekhez a kíséretet Farkas Sándor zenekara szolgáltatja. Kezdeté 8 órákor. Bejárat a Percel utca felől.

— **(A Fővárosi Hirlapkiadó-hivatali Tisztviselők)** segélyegyesületük javára március hó 14-én a Royal nagy szálló dísztermében (Erzsébet körut 47. sz.) művészeti előadással összekötött zártkörű táncmulatságot rendeznek. A rendezőség el

nőke: Rákosi Jenő. Egyes jegy 2 frt, a pénztárnál 2 frt 50 kr. családra szóló jegy (2 hölgy 1 férfi) 5 frt, a pénztárnál 6 frt. Főülfizetések köszönettel fogadhatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek kaphatók a meghívó előmutatása mellett az összes fővárosi napilapok kiadóhivatalaiban a rendes irodai órákban és a báli napján este a pénztárnál. Kezdeté pont fél 9 órákor.

— **(A „Dárdai keresztény fogasztási szövetkezet“)** évi rendes közgyűlését e hó 21-én tartotta a részvényesek tömeges jelenlétében a dárdai kaszinó helyiségében. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság jelenlétének tudomásul vétele után a leltár és az évi mérleg előterjesztetett, mire a tisztviselők felmentése egyhangulag megadott. A felügyelő bizottság, valamint az igazgatóság tagjai iránti bizalomnak akként adatott kifejezés, hogy annak csaknem összes tagjai újból megválasztattak. Elnök lett Kinneth Adolf ur, számtartó és számtanácsos. A felügyelő bizottság tagjai: Dreher Antal ügyvéd, Ursziny Pál, kir. közjegyző és Kirchner Ádám birtokos. Üzletvezetőigazgató: Quiring József szódagyáros, aligazgató pénztáros. Igazgatósági tagok: Jobszt J., Senbits I., Pauz E., Hományi P., Lázár J., Heger Gy., Dermár P., Márhöfler I.

— **(Meglopota az anyját.)** Nyuli Mihály, agárdi ruhanc, nem szenvedheti a tisztességes munkát. Dolog helyett inkább csavarog s mikor nincs pénze, akkor meglop. Így tett a napokban s a kit meglopott, az senki más, mint a saját édes anyja. Belepözött ugyanis özvegy öreg Nyuli Mihályné udvarába s onnan a kamrából, mikor senki se látta, elemelt két zsák lisztet. Egyenesen valami Bereg Katalin nevű asszonyhoz vitte s annak 9 frt 50 krért eladta. Aztán a pénzzel megindult a kocsmába s nem is mozdult ki onnan, míg a könnyen jött pénzben tartott. A szegárdi csendőrségnek a lopás feljelentetvén, a tolvaj fiut a csendőrök elfogták s az ellőttük a lopást be is ismerte.

— **(Házi bál.)** Igen sikerült, szép kis házibált rendezett szombat este Heilek Vince, a Mór-és megye utca sarkán levő polgári vendéglőjében. A bálon harminc pár táncolta a négyeseket s a kedélyes, családias jellegű mulatságon ott voltak a következő szép leánykák: Ámerein Mariska, Copf Mariska, Dittreich Erzs, Dank Margit, Göbel Irma, Hergert Anna, Idovác Anna, Krausz Anna, Kahlfish Anna, Karolint Lina, Knipl Teréz, Mühl Paula, Mauthner Katica, Nagy Anna, Nagy Katica, Oppe Jolán, Oppe Ida, Pécsi Anna, Schleier Erzs, Kittinger Sabina és Zirkovics Verona.

Művészet, irodalom.

○ **A Rantzauk.** Erckman Chatriannak a testvéri gyűlöletet tárgyaló régi jó, bár a mi modern korunkban már unalmas darabja tegnapelőtt este csekély közönség előtt ment, igen jó előadásban. A két Rantzaut Csiki és Bognár adták; a lobbanékonyabb és haragosabb Jeant az előbbi, a hidegebb, de annál kegyetlenebb Jaquesot az utóbbi. Csiki egyszerűen művészi alakítással játszotta meg nehéz és fárasztó szerepét; legkiválóbb volt a második és harmadik felvonásban, mikor többszörös tapsokkal hívták a lámpák elé. Bognár jellegzetes maszkkal pótolta, amit a játékban nem tudott kellőleg érvényre emelni ezzel is bebizonyítván, hogy sokoldalú, értelmes színész. Baghi az öreg tanító szerepében kifogástalan alakítást és játékot produkált, nem kevésbé jó volt Bihari is. Angyal Ilka Rantzau Louiset díszretre méltóan alakította s a siker érdekében még Bodroghyné és Bodrogi Lina buzgólkodtak. (→)

○ Náni. Follinusz száz aranyo népszinműve szép közönséget vonzott vasárnap este a színházba, különösen a felsőbb régiók zautolásig megteltek. A kik eljöttek, bizonyára nem bánták meg, mert Pécssett ritkán adatik — legalább ritkán adatott — oly kiváló sikerű népszinmű előadásban gyönyörködni, mint tegnap vala alkalmunk. Pálfi Nina, a címszerep alakítója okozta pedig ezt a sikert, az ő jó kedve, vidámsága, természetessége ragadós volt, elragadt az összes szereplőkre, a kik valamennyien kitétek magukért. Olyan szemrevaló, kackiás sváb leányt, mint Pálfi k. a. volt, ritkán láthatni s tegnapi alakítása után bizvást állíthatjuk, hogy kitűnő akvizíciónak bizonyult be népszinművekben is. Az igazgató pedig — már csak legsajátabb anyagi érdekeit is tekintve — ilyen jó népszinmű énekesnővel bizonyára le fog tenni arról a szándékáról, hogy leszoktassa a pécsi közönséget a népszinművekről, mert legalább ebben az évadban ezt az igyekezetet láttuk tőle. A tapsoknak, kihívásoknak vége-hossza nem akart lenni, valóságos tüntetés volt az, a mit ami nehezen neki melegedő közönségünk új kedvence iránt mutatott, különösen a Boross és Poigar társaságában előadott hármas daláért, melyet kétszer is meg kellett újránia, kapott nyílt színen frenetikus tapshivart. Igen jó volt Gyarmathy a kopaszodó földbirtokos szerepében, Polgárné kedves kis falusi libácskát mutatott be. Kiss Pista jól játszotta meg neki való szerepét, csupán Baghy vitte túlzásba — úgy látszik, a karzatra való tekintetből — amugy is elég karrikaturát képező szerepét. Reméljük, hogy Pálfi kisasszonyt legközelebb más népszinműben is viszont láthatjuk s még nagyobb sikeréről számolhatunk be. (**)

○ Az operaház primadonnája Pécssett. A magy. kir. operaház primadonnája, Futakyné Pevny Irén folyó hó 26-án (pénteken) vendégszerepel színházukban. Ez alkalommal Hubay Jenő „Cremonai hegedűs” e kerül színre. Pevny Irén csak ez egy estén lép fel nálunk s ezért ajánljuk már előre is figyelembe. A vendégművésznő előadására jegyek — melyeknek ára ezuttal csak igen csekély mértékben lesz felemelve — már szerdán délután 3 órától kezdve válthatók a nappali pénztárnál.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1897. február hó 24-én

1. Schwabach Viktor és Zsigmond — Raschits Svetozár d. e. 9 óra.
2. Dr. Rüll Béla — özv. Kovácsovits Istvánné d. e. fél 9 óra.
3. Csizsár József — Frányó János d. e. 10 óra.

1897. évi február hó 25-én.

1. Bodolya község — Udvardi (udvari) Antal d. e. 9 óra.
2. Mutnyánszky Béla — Kohn Matild d. e. fél 10 óra.
3. Krasznay Miklós — Aradi Géza és sikl. takarékos és hitelegyl. d. e. 10 óra.
5. Pöpl Ferenc s tsa — Schnell Henrik d. e. fél 11 óra.
5. Petros Józsefné — Konzier Laura d. e. háromnegyed 9 óra.

Törvényszék.

§ Tömeges váltóhamisítás. Budai városi asszonyok és polgárok lepték ma el a pécsi kir. törvényszék végtárgyalási termében a hallgatóság számára fenntartott széksorokat. Egy budaivárosi lakos, Gerényi István volt vincellér felett tartott végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék, a ki kilencrendbeli váltóhamisítással vádolva állt a bírák előtt. Vádolt a Pécs-baranyai központi Takarékpénztár kárára hat esetben, a Pécsi Takarékpénztár kárára pedig három esetben, 100 frton felül, hamisított váltókat, még pedig oly módon, hogy elfogadóként mindenütt ő szerepelt, míg forgatókként a bátyját, Gerényi Mátyást, nagybátyját, Mathievics Györgyöt és a sógorát, ifju Martinovics Andrászt írta a váltók alá, illetve hamisította oda névalírasukat kilenc esetben. Nevezettek a váltók felmutatásakor persze kijelentették, hogy névalírasuk hamisított s Gerényi István turpissága így kitudódván, ma fegyveres őrrrel a háta megett állt a bírák előtt. Védekezése egyszerűen a tagadás volt, bár már a vizsgálat során is megállapították az írásszakértők, hogy az aláírások a váltón mind egy kéztől, tőle származnak. A végtárgyalás a törvényszék egész napját igénybe vette s a délutáni tárgyalásra maradt háromrendbeli eset letárgyalása s Repics Vince és Preusz Adolf

az apa rövid hallgatás után — a többi közt két igen érdekes látogatót, a Holberg fiukat.

— Mért lennének ezek érdekesek?

— Különböző okokból. Először is alig lehetne képzelni nagyobb ellentéteket, mint ezek a testvérek, külső megjelenésükben éppen úgy, mint egész lényükben. A fiatalabbik tökéletes gavallér, ki az egész világot elbájosolja; Leo, az idősebbik . . .

— Az idősebbik valóságos medve.

— Leo milliomos lesz. Ha nagybátyja, Helm gróf meghal, a Helmburg-hitbizomány Holberg Leóra száll.

— És öcsöce?

— Az? Nos, az marad, a mi volt: a szeretetreméltó Helmburg Egon.

— Akkor tudom már előre, hogy igen tartózkodó leszek a gazdag örökös és igen szivélyes a szegény fivér iránt.

— Ki tudja, nem változik-e meg nézeted esztendőre.

— Ah, az én szívem következetes marad.

— Mint atya tiltakozom ellene, hogy szived szóba kerüljön ennél a dolognál.

— De ha úgy lenne, mégis csak szívem szerint választhatnék, nemde?

— Hm, igen, azaz hogy . . . igazi kis oktondi vagy. Ezek kemoly dolgok, a melyekkel egyelőre ne terheljük szívünket. Menjünk reggelizni.

MÁSODIK FEJEZET.

Az éjjeli viharra a verőfényes napok egész sora következett; a tajtékzó tenger fölött elvonuló fekete fellegek, a vihar zugása, a hullámok moraja, mely rettegéssel töltötte el a parton nyaraló vendégek szívét, már rég feledve vannak, a tenger ismét szeleiden tükrözi vissza az égbolt tiszta kékjét, fehérítő vitorlák vonulnak el nyugodt felületén s a mölmi hölgyek ábrándoznak titokzatos bájairól. Az erdőben mély csend honol.

Wiek várában a nyár pompája szintén hálás bámulókra talál. Lakói későn korán a szabadban örvendenek neki.

Még a hajnal harmatcsillogása rezeget minden fűszálon, a mikor Vanda, a gazdag várur leánya és egyetlen örököse társalkodónője kíséretében már bevégezvén parti sétáját, most ruháját kecsesen feltűrve, virágokkal kezében s derült kedélylyel tér vissza a terrasra, hol Wiek ura hintaszékében nagy gyönyörűséggel szivja szivarát. Mégis leteszi ezt, mihelyt leányát megpillantja: leányával szemben is udvarias ez az előkelő ur, kinek jószág és egészség sugárzanak arcából, melyet szürkületi alig kezdő szakál körít.

meghívott irásszakértők véleménynyilvánítása, majd a vádbeszédre és Kereky Mihály dr. védőbeszédére került a sor. Az ítéletet lapunk zártáig még nem hirdették ki.

§ **Meglopta a gazdaasszonyát.** Kie G a d ó Mátyásné, pécsi lakosnő szolgálatában állott F i s c h e r Magdolna cselédleány. Egy állhatatlan, szolgálati helyét folyton változtató cseléd, a kinek a cselédkönyvébe egy helyben való szolgálata leghosszabb idejéül 15 nap volt bejegyezve; máshonnan egy hét, sőt kevesebb idő után is odább állott. Legutolsó szolgálati helyén, Kis Gadóknál pedig arra vetemedett, hogy a mi a kezeügyébe esett, sorban eltette láb alól. Egész csomó ruhanemű és egypár ékszer elveszése után a rendőrség vette pártfogásába a tolvaj cselédet s ügyét áttette a törvényszékhez. Itt tartották meg ügyében a végtárgyalást s elítélték hatheti fogházra, mely büntetésből vizsgálati fogsága által 2 hetet kitöltöttek vesznek. Az ítélet jogerős lett.

Közgazdaság.

□ **Közgazdasági érdekeink.** Somogy-megyének a kvóta felemelése és a tartományi jogtalan vámszedés ellen a képviselőházhoz benyújtott felirataiban közgazdasági érdekeinkre igen fontos felazólamiások foglaltatnak. A kvótafelemelés ellen a felirat hivatkozik a kvótabizottság álláspontjára s reményli, hogy ez álláspontot a kormány is magáévá fogja

tenni s a felirat csak bizalmát fejezi ki a kvótabizottság eddig tanúsított álláspontjához, melylyel a kvóta felemelése ellen nyilatkozott. A Tirolban és Voralbergben szedett jogtalan tartományi vám a felirat szerint különösen a dunántuli megyék kivitelét támadja meg s már eddig is tetemes kárt okozott a termelőknek, mert a nyersterményekből szerezhető jövedelmet megcsönkította. A felirat kéri a kormányt, hogy ez amugy is jogtalan vám szedés megszüntetése és az eddig okozott károkért kárpótlás nyújtásáért tegye meg a kellő lépéseket, s ne hagyja szem elől legfontosabb közgazdasági érdekeinket.

□ **Megszűnt állatjárványok.** Megyénk Luzaok községében, ugy Vaiszlón és Sellyén a sertések között uralkodott sertésvész megszűnt. Az alispáni hivatal ennek folytán a járványmentes községeket a vesztetgár alól feloldotta s ez intézkedéséről értesítette a városi tanácsot is, azzal, hogy a járványmentes községekből sertések ki és bevitele meg van engedve.

□ **Vasuti bevételek.** A folyó év január havában a pécs barcsi vasut szállítási bevétele kilométerenkint 558 frt, összesen 38 000 forint volt, míg a mult év hasonló időszakában kilométerenkint 556 frt összesen pedig 37.875 frt volt. A mohács-pécsi vasut bevétele pedig a folyó év január hónapban kilométerenkint 558 frt összesen 37.744 frt volt; míg a mult év hasonló időszakában kilométerenkint 583 frt, összesen pedig 39.439 forint volt a vasut szállítási bevétele.

□ **A rézpenz bevonása.** A még forgalomban levő krajcáros és félkrajcáros váltópénz napjai immár megvannak számlálva. A magyar és osztrák pénzügyminiszterek ugyanis, — mint értesülünk — elhatározták, hogy az egy és félkrajcáros rézpenzeket még ez év első felében bevonják. A módok részletes megállapítása céljából a pénzügyminiszteriumok kiküldöttei legközelebb értekezletre gyűlnek össze.

□ **Katonai lóvásárok.** A folyó év tavaszán tartandó katonai lóvásárok határnapjait már megállapították. A mi vidékünkön a következő sorrendben tartatnak meg a vásárok: Karádon márc. 11., N.-Bólyban márc. 24., Bonyhádon márc. 26., Dombóváron márc. 29., Kaposvárott márc. 31., Hógyészen ápr. 2., és Pincehelyen ápr. 5.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése február hó 22-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Még mindig a földmívelési tárca költségvetése járta. Elsőnek S o l y m o s s y László báró szólalt föl, a ki lehetetlennek tartja a földbirtok fölosztását, a mi korántsem oldaná meg az agrár-szociálizmust; szerinte a telepítések alkalmatlanok, a latifundiumok és községi birtokok elvétele pedig jogtalan. A hitbizományokat pedig nem eltörölni, hanem szaporítani kellene.

— Oh papa — mondja Vanda atyját gyengéden megölelve — hogyan ronthatod el ezt a balzsamos reggeli levegőt dohányzással!

— A jó havanna soha sem rontja a levegőt — veti ellen a papa mosolyogva — de csak azért is dohányoztam, hogy türelmetlenségemet csillapítsam vele. Tudod, hogy nem kezdek meg a napot, mielőtt kedves leánykám jó reggelt nem kívánt. Hol kőszáltál már ily kora hajnalban? Hisz csak éjfél után mentél aludni! Ah igen, az ifjuság, az ifjuság. Fáradhatlan fülemile az éjjel s pacsirta reggel . . . Sok baja lehet magának kedves kisasszony, ezzel a nyugtalan madárkával.

Ez utóbbi szavakat Vanda társalkodónőjéhez intézé egy kis, vézna szökéhez, a ki soha sem volt sem fülemile, sem pacsirta.

— Óh — mondja ez mélyen elpirulva — sőt el lenkezőleg . . .

Vanda a papa mellett telepedett le s elkezdte beszámolóját a sétáról.

— Lent voltam — így szól — kérem, kisasszony, mondja meg oda benn, hogy egy negyed óra múlva készen legyen a reggeli! Lent voltam a parton s a szegény Kraus anyóval találkoztam. Neki adtam, a mit tárcámban találtam. Csak nem haragszol érte, ugy panaszkodott a szegény.

— Mindig pazarló, mindig szórja a pénzt. De nem teszek ezért szemrehányást. Noblesse oblige. Őrizd meg jó szivedet. Csak arra figyelmeztetlek, hogy a világ általában nem igen háladatos.

— Oh nem is várok hálát, az ajándékozásban kedvem telik s azért ajándékozok — s aztán — teszi

hozzá Vanda finom mosolylyal — oly nagylelkű papám van, a ki mindig többet ad nekem, mint a mennyire minden pazarlás mellett is szükségem van . . . De hol vannak vendégeink? Fogadni mernék, hogy a hölgyek még alusznak s az urak meg már a tekeasztalt nyugatják.

— Igen, ha tudnák, hogy a vár tündére már ilyen fürge . . . Nos, végre hát elég lovag hever lábaidnál, már alig férnek el a vendégek a háznál; persze szegény apád a sutba kerül mellettük.

Vanda rózsás ujjával pajkosan megfenyegeti.

— Ne mondd ezt, előttem ezek az urak és sajnos, a hölgyek is szörnyen közömbösek, de hát tudom, hogy neked kedved telik benne, ha a házban olyan a nyüzsgés, mint a méhkasban; minél több a vendég, annál jobb a kedved.

— Te meg, minél több a bámulód, annál pajkosabb vagy. Gyerek, gyerek, az őszszel már tizenkilenc éves lész!

És sóhajtván ismétli: tizenkilenc éves! Vanda azonban felugrik s átöleli atyja nyakát.

— Haragszom rád — mondja — ha koromra emlékeztetsz és . . . én nem gondolok rá.

— Mi az, a mire nem gondolsz, kedvesem? — kérdi az apa s fürkésző tekintetét vet leánya arcára, a mely nem szép ugyan, de vonzó; dus barna haja és élénk sötét szemei vannak, a melyek mindig elárulják hangulatát.

Boszusan rázza fejét, de nem válaszol a fogós kérdésre.

— Még újabb vendégeket is várok — folytatja

Polónyi Géza két óráig tartó beszédében polemizált Rosenberg Gyulával. Helyteleníti a gabona kiviteli prémiumokat, helyette inkább az önálló vámterületet, a kvóta és földadó leszállítását követeli. Beszél a tőzsdereformról korholja a határidő üzleteket, a fedezeti vásárlásokat, melyek mind a gazdákat károsítják.

A sbóth János válaszolja a nép nyomorát. Ajánlja, hogy a parlament, vagy a kormány küldjön ki az elégedetlen szegény néphez bizottságokat panaszai meghallgatására, melyeket gyorsirói följegyzések útján vegyenek föl, azután tanácskozzunk azok orvoslásáról. A költségvetést nem fogadja el.

Ülés végén Perczel Dezső belügyminiszter válaszolt Hentaller Lajos és Visontai Soma interpellációira az aninai vérengzés ügyében. A válasz lényege, hogy a csendőrség megtámadtatva, csak végszükségből lött, miután Baló csendőrhadnagyot megsebesítették.

Ugy Hentaller, mint Visontai a választ nem veszik tudomásul; a többség azonban tudomásul vette.

TÁVIRATOK.

Szólnak már az ágyuk. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vukolics erődnél a görögök és a török helyőrség közt tegnap formális csata ment végbe. Délután öt órakor az angol, orosz, német és olasz hadihajókról Kaneára és a görögök táborára 70 ágyulövés történt. Az ágyzás megszűntével a görögök újra kitűzték makacsul a kék-fehér lobogót. Különben Kanea falainál a törökök és keresztények közt egy kis csetepaté is ment végbe tegnap, melyben a helyőrségen kívül egy keresztény önkéntes század is részt vett.

Az alsólendvai mandátum. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Marsovszky Endre petícióval megtámadott mandátumát ma este tárgyalják az igazoló bizottságban; minden valószínűség szerint igazolják.

Nem akar lenni kormányzó. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hadik-Barkóczy Endre gróf kijelentette, hogy visszautasítaná a fiúmei kormányzóságot, ha vele megkínálnák.

Szocialista-gyűlés a fővárosban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Dohány-u. 88. sz. alatt tegnap népes szocialista gyűlés volt, a melyen a napokban a képviselőkben az agrár-szocializmusra vonatkozólag mondott beszédekkel foglalkoztak. A gyűlést, a melyen vagy 500-an jelentek meg, Feldmann nyitotta meg. Elnökké Wankó Károlyt választották meg. Az elnök megnyitva a gyűlést, Bokányi ismert szocialista agitátornak adta át a szót. Bokányi rámutatott arra, hogy végre már a magyar parlamentben is foglalkoznak a szocializmussal. Bár nem fektet súlyt arra, amit a képviselők a házban mondanak, mert azoknak legtöbbször csupa földesurakból és tőkepénzesekből áll, akiknek eszükben sincs a nép nyomorán segíteni, még sem zárkozhatik el az elől, hogy egy-két megjegyzést ne tegyen az ott elmondott üres és ócska könyvekből szedett frázisokra. Konstatálja, hogy egyetlenegy

képviselő sem beszélt az elnyomott nép érdekében s egyenkint foglalkozik az agrárvita folyamán elmondott beszédekkel. Óva inti a népet, hogy ne adjon sokat a szalonszocialistákra és kéri, hogy tömörüljenek a szocialdemokrácia zászlaja körül. Végül a nemzeti és nemzetközi politikáról beszélt, s fejtegette, hogy úgy az ipari munkás, mint a földműves munkás csak nemzetközi alapon képes jogokat kivívni és magát a kizsákmányolókkal szemben megvédeni. A beszédet a szocialisták zajosan megélték, mire Grossmann Márton mondotta el ugyanezeket németül. A gyűlés mindvégig rendben folyt le.

Az orfeumok megrendszá-bályozása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rudnay Béla, a székesfővárosi államrendőrség főkapitánya az orfeumok, dalcsarnokok és egyéb látványosságok engedélyezése tárgyában új részletes szabályrendeletet szerkesztett, a melyet jóváhagyás végett ma terjesztett fel a belügyminiszterhez. A szabályrendelet az orfeum és dalcsarnoki előadásokat korlátozza és a németnyelvű előadásokat nagy mértékben kizsoriítja. A szabályrendelet mindenekelőtt a helyiségek szabályzatát állapítja meg. Az előadásokra nézve megszabja, hogy zárt cselekvényű szindarabokat az orfeumokban és dalcsarnokokban nem lehet előadni, legfeljebb csak olyan daljátékot, a melyben három személynél több nem szerepel. Szaválásnál és táncnál azonban több személy is vehet részt. Kétszer egy évben két-két szindarabot lehet előadni, de csak művészek és műkedvelők által jótékony célra. Ez alól csak a városiigeti színpadok vétetnek ki. Állandóan csak magyar honost lehet szerződteni. Az előadásnak felerészben magyarnak kell lennie. Nőpincéket nem lehet alkalmazni. A nőszereplőknek az előadás után el kell távozniuk. Ezek és ezekhez hasonló azok a rendelkezések, a melyekkel a bölcs államrendőrség gondos feje gátat akar vetni a lebutyok elnémetesítő és erkölcsrontó garázdálkodásainak. — Sajnos, nem nagy reménnyel nézhetünk az új szabályrendelet elébe, mert eddig sem az írott betű hiányán mult, hanem a végrehajtás lanyhaságán.

Öngyilkos joghallgató. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gallé Elek kalocsai születésű 22 éves joghallgató vasárnap délelőtt 10 órakor Budapesten, szüleinek Rökk Szilárd utca 20. szám alatti lakásán föbelötte magát. A lakásban senki sem volt, hozzátartozói elmentek hazulról, s mire a szomszédok, akik lövés zaját meghallva a szoba ajtaját feltörték, s a szerencsétlen ifjú vérében haldokolva találták. A mentőket előhívták, az öngyilkos már annyi vért vesztett, hogy életben maradásához nincs remény. Tették oka ismeretlen, mert semmi levelet sem hagyott hátra.

Dráma a „Becsali“-ban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Van-e, ki a nevet nem ismeri? Nem az alföldön áll a puszták közepén, hanem Budapesten, a Józsefváros egyik félreeső kis utcájában, hívogatja, csalogatja tarka cégérével a mulatozó meszterlegényeket a „Becsali“-nak elkeresztelt lebuty, melynek meg az udvarán cégéreskedő, ki száradt gémes kut sem kölesönöz pusztai romantikát. A kultúra itt is érezteti hatását s a csaposlegény csak a vízvezeték csapján fordít egyet, ha a fanyar siller keresztelőjére kerül a sor. — Tegnap délelőtt véres dráma zavarta meg a „Becsali“-ban mulatozókat. Mézszáros Ferenc huszéves veszprémi születésű kovácslegény revolverrel lött rá szeretőjére, Kiss Juliannára, akinek szomorú hivatása a „Becsali“-beli vendégek mulattatása volt. A legény pár hét előtt megismerkedve a leánnyal, szerelmes lett, de a leány nemcsak hogy nem viszonzta érzelmeit, hanem mindenáron szabadulni igyekezett féltékeny udvarlójától, aki a vendégeket is elriasztotta s végre gyilkos elhatározást értelt meg lel-

kében. Tegnap délben, miután az éjt a leánnyal töltötte, forgópisztollyal lött szeretőjére s azután magára. Sebeik súlyosak, de nem életveszélyesek; mindkettőjüket a Rókus-kórházban ápolják.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.)*	gyors "	" 8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes "	" 8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személyv. "	" 9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 34 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes > d. u.	2 " 44 "
Brood	> 1906. sz.***)	személyv. >	4 > 20 >
Bécs	> 3701. sz.	> >	6 > 37 >
Brood	< 1908. sz.	> > este	8 > 18 >
Budapest	> 1903. sz.	> > éjjel	11 > 30 >

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.)*	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	> >	8 " 2 >
Uj-Domb-ról	1942. sz.	vegyes >	8 " 23 >
Bécsből	8702. sz.**)	személyv. >	9 > 39 >
Broodról	1905. sz.	> > d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	> > d. u.	4 " 8 "
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes >	5 > 50 >
Budapestről	8701. sz.	vegyes >	5 > 50 >
Budapestről	1902. sz.	gyors > este	7 " 50 >
Bécsből	8712. sz.	vegyes >	8 > 5 >
Broodról	1903. sz.	személyv. éjjel	11 " 2 >

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

23763. sz.
tk. 1896.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvhatóság közhírré teszi, miszerint a Boli Andrásház újbányai lakos végrehajtónak Böröcz László (nős Bocz Katalinnal) hosszuhetényi lakos végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében 22002. tk. 1896. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő Hosszuhetény község határában fekvő a hosszuhetényi 259 sz. betétben felvett I. 1—28 sorsz. urbéri birtoknak végrehajtást szenvedőt B 1 alatt illető $\frac{1}{8}$ részére 616 frt kikiáltási árban Hosszuhetény községben a jegyzői irodában 1897. évi március hó 9. napjának d. e. 10 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. t. c. 167. §-a alapján Buszlauer János újbányai lakos végrehajtató érdekében is 42 frt tőkekövetelése és jár. kielégítése végett megtartatni fog. Bánatpénzül 61 frt 60 kr. teendő le.

Pécsett a kir. törvényszék tlkvi hatóságánál 1896. évi december hó 30-án.

Bogyay Pongrác
királyi törvényszéki bíró.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesztől

Lesz-e háboru?..

Pécs, 1897. február 23.

(*) Jó ideje kísért már a politikában a háboru kérdése. A krétai furcsa háboru, melyet mintegy praeludiumának tarthatunk egy nagyobbszabású európai háborunak, vasárnap már az ágyukat is akcióba vonta, jóllehet az a 70 nemzetközi ágyulövés nem tett kárt emberben és állatban, legfeljebb egy kis füstöt csinált, mely mögött Homerosz utódai jobban elrendezkedtek a béka-egér harcra.

Maga a krétai furcsa háboru legkevésbé aggasztaná a politikai köröket, úgy a koronás fők, mint a pénzpiacok királyai, kiknek temérdek milliói vannak lekötve Törökországban, e miatt a kis csetepaté miatt nyugodtan aludnának. Amde az a legfőbb baj, hogy a háboru bacillusai már teljesen inficiáltak a török népet, s félt, hogy azok a különféle fanatizált mohamedán törzsek saját számlájukra fogják megindítani az akciót s dacolni fognak a különben is gyenge alapon álló európai egyetértéssel. Nekik a háboru a lenni, vagy nem lenni kérdését képezi, s biztosra vehetjük, ha ez a lassan készülő gyű-anyag egyszer lángra lobban, csak temérdek vérrrel lesz eloltható s a keleti kérdés megoldását a virágnító tavasszal a tengeri és szárazföldi haderő fogja átvenni.

Az európai diplomácia, minden jel szerint, eljátszotta már kis játékeit, melyek legkevésbé oszlatták el a nap-nap után tornyosuló fekete felhőket, s különben is az egymásra féltékeny diplomaták körmönfont cselszövényei oly bonyolódottak, az egyetértés folytonos hangoztatása annyira feltűnő, hogy abban ma már még a legnaivabb mamelukok sem hisznek, s mindenki észreveszi ezek mögött a lázas hadi készülődést, ami kétségtelenné teszi, hogy a bekövetkezendő nagy háboruból mi is kénytelenek leszünk kivenni a magunk részét.

Ma még nem tudjuk, védelmezni, vagy ostromolni fogjuk-e az orosz, vagy az angol által megszállandó Konstantinápolyt; még nem tudjuk, vajjon Törökország területi épségeért fogunk-e sikra szállni, avagy zsákmányként mi is kiveszszük részünket a fölosztandó európai Törökországból; még nem tudjuk, vajjon önálló, a mi érdekeinket védelmező politikáért fognak-e fiaink vérezni, avagy csak esatlósai, vak eszközei leszünk másoknak, — de annyi már közel jár a bizonyossághoz, hogy a nagy keleti bonyodalomban a magyar nemzetnek vérezni és fizetni kell.

Kérdés támad önkénytelenül is az események megfigyelőjében az iránt, hogyha már vérezni fognak fiaink, ha már fizetni fogjuk a háborus költségek millióit: miért,

mily célból, mily elérendő eredményekért fogjuk ezt tenni? Hisz előttünk állanak a napoleoni háboruk, az 59-iki és 66-iki hadjáratok, mikor a magyar emberek csontjaiból hegyeket raktak össze külföldi csatatereken s a nemzetre nézve a szó teljes értelmében semmi haszon nem hárult annyi fiatal élet elvesztéseért.

Kétségtelen, hogy most is igénybe fogják venni a magyar nemzet áldozatkészségét úgy vérben, mint pénzben, de hogy fogunk-e valamit cserébe kapni a kiontott vérért és a kiizzadott milliókért, azt csak azok a grófosításra, vagy talán hercegi rangra előjegyzett államférfiaink tudnák megmondani, akik mindenha vakeszközei a hagyományos bécsi politikának. Ugyan fogunk-e kapni több szabadságot, ha már életünket s vérünket áldozzuk, lesz-e boldogabb a magyar?

Kérdések ezek felelet nélkül. Mert csupa kombináció, a hadi szerencse sikere, vagy balsikere fogja meghatározni, vajjon a Bosporus partján, az Albán sziklákön, vagy valahol a Rigómező tájékán még egyszer kiontandó magyar vér kovásza lesz-e a magyar állam önállóságának, vagy inkább szétbomlasztója? A közönsnek elnevezett osztrák hadsereg győzelme a reakció, az elnyomás szellemének, avagy a magyar függetlenség erősödésére fog-e szolgálni?

Hazafias aggodalmaink súlyossága

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A kis harang.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Az emlékezet mezejére térek vissza egy pillanatra, hogy árnyaszerű, halvány virgot tépjek s mintegy hamuszín fátyolon keresztül lássam a rég lejátszódott képet.

Megelevenül lelki szemeim előtt minden, a festői bércektől környezett táj s a kis falu a völgy ölén, benne fehér házikókkal, melyekre az ezredéves sziklák komoran tekintenek alá.

A vasárnapi csendben tisztán szólal meg a kis harang ezüstcsengésű hangja s a bérceken százszorosan verődnek vissza, míg végre elhal, hogy a csend ezután még megkapóbb legyen.

A harangszóra megnyílik az egyszerű, ósdi kálvinista paplak ajtaja s magas, szikár öreg lépdél, kezében imakönyvvel, a templom felé. A hosszú, művészileg kizsinorozott atilla megfeszül magas termetén s ősz hajzata alól bánatosan tekintenek széjjel szeméi. Szomorúan néz szét maga körül s alig tudja mi fáj neki a harangszó hallatára, tán egy seb, melynek hegedő felületét ismét felszaggatják e hangok. S míg a harangszót hallgatja, mintha belsejéből melegen suttogna

egy láthatatlan lényhez s ajkairól mintegy öntudatlanul lebben el egy név: Klára.

Hej ha visszagondol a boldog időkre! De ki is volt e név viselője, melynek emlékeztére fájdalmasan pendülnek meg lelkének hurjai. Egy ártatlan ifju leány, az ő egyetlen gyermeke.

A ki, Klára már négy éves korában elvesztette anyját s e pótolhatatlan hiányt lassanként, ha bár csak részben is, az odaadó apai szeretet töltötte ki. S viszont apja is őbenne látta korán elhunyt neje föltámadását. Mily örömmel látta, az akkor még élte delén levő pap, öreg napjai gyámolát leányában s mily rózsaszín ködbe burkoló annak jövőjét.

Hisz az elégedettség csakugyan be is költözött a kis parokhiába, mikor Klára már serdülni kezdett, az ő gondossága kiterjedt mindenre. Ő volt a ház urasszonya és gazda asszonya egy személyben, a ház, a kert s az egész környezet jelenlétéről beszélt.

Virágok nyíltak a kis ablakokban, miktől azok szinte mosolyogtak s hivogatták az embert a vendégszerető házba.

El-ellátogattunk mi is a jó öreg paphoz s ő szívesen tárt kaput előttünk s még az öreg „Milord” kutya sem ugatott meg bennünket, pedig különben igen mérges természetű volt.

Mikor bevezetett bennünket az ódivatu kék-garnituras szobába, úgy éreztük, mintha a bú és baj kívül maradt volna s csak a

jókedv jött be velünk. A falon függő képek mindnyájan mosolyogtak és az öreg óra mintha folyton azt ketyegné: Isten hozott, Isten hozott.

Szerette ő a gyermekeket nagyon, azért mertünk oly bizalommal fordulni hozzá s ő megértett bennünket.

Ha megérkezésünk után cókókjainkat lerakatta velünk, többnyire egy percre távozott s megrakodva tért vissza, mézzel, dióval s egyéb gyümölcsessel kínálgatott bennünket. Klárinak pedig a boros üveget kellett körül hordania a felnőtt vendégek között.

S mi jószágáért még be is csaptuk őt, mert a tiltott gyümölcsre áhitozván, megráztuk a kajszifát s a csiny elkövetése után Gyurkának azt mondá, hogy olyan formát látott, mintha a kajszifát megrázta volna.

Nem én, szóló Gyurka, hanem a fejem nagyon fáj s hozzá tántorodtam egy kicsit, a jó öreg elmosolyodott.

Szívesen látott ő házában bárkit is, de ő senkihez sem ment. Le nagyobb örömét abban találta, ha vasárnaponként a templomba mehetett s ott hirdette kis gyülekezetének az Isten igéjét, leánya pedig mély érzéssel énekelte Szt.-Dávid zsoltárait.

Othon is úgy este behívta leányát dolgozó szobájába és oda ült a kis harmonium mellé, melyből kezének egy érintésére oly szomorú, fájdalmas hangok jöttek elő

veti föl mindeme kérdéseket. Kiben bizzunk, kiben reménykedünk, kinek államférfiúi bölcsességében lelünk vigasztalást? Talán Bánffy Dezső báróban és az ő képeire osztrák pénzzel és szuronyyal megválasztott képviselőházban? Bizony kétségbeejtő állapot! Hisz olyan képviselőházunk van, a melynek már a születése is árusítás a magyar érdekek ellen; olyan képviselőházi többségünk van, a melynek tulnyomó része már megválasztásakor titkos fogadalmat tett, hogy Ausztriát jobban fogja szeretni hazájánál.

Az ilyen képviselőháznak jövőjében nincs remény, ennek a hazafiságára semmit sem adhatunk, amely teljesen abban merül ki, hogy felvegye pontosan a gázsit s ha lehet, egy kis mellékkeresetre tegyen szert.

Itt, a viszonyok ekként való átalakulásában, más segítség nincs a nemzet számára, minthogy maga a nemzet szólaljon meg, a melynek a nemzeti követelések terére kell immár lépnie, hogy el ne vesszen. Ha a bekövetkezendő válságos napokban minden magyarnak helyén lesz a szíve, ha minden magyar a talpára áll, ha minden magyar figyel a költő szavára: „Hazádnak rendületlenül légy hive ó magyar!” — akkor a mostani politikai helyzet borus felhői mögül fel fog ragyogni a független Magyarország napja.

Erősebben kell tehát ma hangoztatni a függetlenségi törekvéseket, mint valaha. A népjogok nem derűs napfényű, csendes, békés időkben erősödtek, szaporodtak, hanem viharok és zivatarok közepette. A népszabadságnak, a nemzeti függetlenségnek bölcsődalja mindenkor az ágyuszó volt. És ha megdördülnek mi nálunk is az ágyúk, a mozgósítás lármáját, a csaták zaját, a sebesültek jajgatását, a haldoklók hörgését, az özvegyek és árvák siralmát túl kell harsogni annak a nemzeti kivánság-

s ilyenkor felzendült az egyszerű de szép kávinista ének:

„Megájdjon téged az Isten
A Sionról kegyelmesen.“

Igy éldegélt ő e'égedettségben s szerénységben. Nem bántotta a nagyravágyás és üres csillogás, hanem örült az élet egyszerű adományainak s leányának, ki immár nagy leánynya fejlődött.

Egy napon aztán meghalt a falubeli öreg kántor, Klára koszorút kötött fejfájára s a nép részvétellel kísérte ki.

Az öreg kántor halálával megürült kántori szék betöltése végett pályázatot hirdettek ki.

Pályáztak többen is, de a nép szeme egy fiatal, erőteljes, barna férfin akadt meg. „Jólesz ez“, mondták többen és csakugyan ő jött a kis faluba kántornak.

Mikor megtelepült az ifju kántor, első dolga volt, hogy bemutatkozzék az öreg papnál, kinek tetszését eléggé megnyerte szelid modorával. Meg is hívták, hogy házukat gyakran keresse fel.

A kántor ezután gyakran eljárt a parokhiára és segített Klárának a virágágyak öntözésében, elnézegették a szorgalmas méheket s mindezekben örömeiket lelték.

Egyszer aztán a kántor a biblia szavaival így szólt: „nem jó az embernek egyedül lenni, azért az Isten rendelt mellé segítő társat.“ És megkérte Klára kezét.

Az öreg pap egy darabig gondolkodott, aztán kérte a kántort, hogy jöjjön el más-

nak: szabadság és függetlenség kell a magyarnak!

A háboru sorsa szerint nemzetek lesznek, nemzetek vesznek. Ha mi veszni nem akarunk, össze kell zúznunk az idegen bálványokat s ki kell tűznünk az igazi magyar nemzeti politika lobogóját. Meg kell ragadnunk minden alkalmat, hogy az önálló magyar állami lét követeléseit érvényesítsük.

Legsürgősebb s a mostani viszonyok között a legkönnyebben, a legrövidebb uton megvalósítható követelés az, hogy ha már a magyar fiuknak vérzeni kell, valósítsák meg a magyar haderőben a magyar államiság követelményeit. Csakis királyi elhatározástól függ s a közös hadseregnek Magyarországon sorozott részében magyar lesz a vezényszó s magyar lesz a zászló. Ha a nemzet fiainak lelkesedésére, áldozatkészségére, vitézségére van szükségük, hozzák be a magyar véderőbe a magyar állam hivatalos nyelvét s a magyar állam zászlaját és cimerét juttassák jogaihoz. Ez oly természetes, oly észszerű, oly jogos, oly törvényes követelés, amit okosan megtagadni nem is lehet, csak legyen, aki követelje.

H i r e k.

Pécs, 1897. február hó 23

Háborus hírek Sársfalván.

— Saját tudósítónktól. —

Sársfalva, 1897. február hó 22.

Tekintetes szerkesztő ur! Leírhatatlan zavart okozott községünkben a mind gyakrabban megújuló háborus hír.

A helyi börzén az árak rohamosan esnek, tegnap délig a sült tök 2 és fél fillérrel hanyatlott, míg az asztali kökény a rossz hírek dacára is szilárd, úgy, hogy csupán csak Bunda Nancu helyiérdekű táltos tudja meg-

nap. Szobájában visszavonulva soká gondolkodott: vajjon nem fogja e leányát nélkülözni, ha nem lesz ki vele esténként énekeljen s a ház nem lesz-e majd olyan ki halt s nem megy-e majd el leányával együtt jó kedélye is?

Épen midőn így gondolkodott, esti imára szól a kis harang s Klára a szobába lépett, hogy atyjával imádkozzék s mosolyogva nyújtott át neki egy mezei virágokból kötött bokrétát.

Mikor ilyen vidámnak látta leányát, elhatározta, hogy oda adja. Hisz ha ő boldog, én is az vagyok — gondolá — no meg aztán a faluba marad.

Nem sok időre aztán egyszerre szokatlan időben szóialt meg a harang, vidáman zendült fel hangja, melyet a bércek egymásnak adtak át. Esküvőről beszélt, Klára esküvője volt.

Fehér ruhában megjelent a szép asszony, vőlegénye karján az oltár előtt s a nagy pillanat elérkeztevel, az esküt mondó ajkak hangja zavarta meg a templom csendjét és azután a vendégsereg sietett jót kívánni.

Vigság van minden felé, szól a zene s a vőlegény egy tő rózsát tart, régi szokás szerint a menyasszony elé, hogy mint ifju asszony tépje le a legszebbeket s azokkal ékesítse magát.

Amint épen letörni akarta, a rózsakelyhéből egy méh repült ki s egyenesen

raggni, akinek tudvalevőleg három sor fogja vagyton.

Midőn elterjedt a mozgósítás hire, Kucorica Jánosné szolgálója, Borbála szemérmétesen kiáltott föl:

— No, ha a kápláromat mozgósítják, akkor mozgósítsanak engem is utána Krétába.

A sársfalvai hölgyek tegnap délután Dura Dani tanító k. nejének lakásán tiltakozó gyűlést tartottak az európai diplomacia ellen.

Az értekezlet elhatározta, hogy a következő memorandumot terjeszti az európai diplomacia elé:

1. Sársfalva községe teljes bizalmat szavaz György görög kir. hercegnek és a sársfalvai csolnakázó egyesület disztagjává megválasztja.

2. Csak a 40 éven felüli katonák mozgósíttassanak; az ifjabbak maradjanak itthon gombolyagot tartani.

3. Sársfalva őrizetére küldjön a diplomacia községükbe 2 torpedónaszádöt és 3 ellentábornagyot.

E pontnál némi vita támadt, mert Dura Daniné urhölgynek csupán egy ellentengernagy jutott, míg ő határozottan megmaradt azon kívánsága mellett, hogy egy torpedónaszád legyen a vendége. E kívánság éles kritika tárgyát képezte, mert Dura Daniné urhölgynek csupán egy vendégszobája van, már pedig egy torpedónaszád bizonyára igen magas igényekkel van főrüházva.

A vitát végre úgy sikerült lecsillapítani, hogy elhatározták, miszerint a vendégeket naponként felváltva fogják elszállásolni: egy torpedónaszád, egy ellentengernagy, egy torpedónaszád, egy ellentengernagy és így tovább.

Maradok a szerkesztő urnak

alázatos szolgálója:

Kucora Gábor

r. l. hírlapíró.

U. i. Ma kaptuk meg Heves megye átiratát a kvota ügyben. A főbíró ur az iratot véleményezés végett átadta az „Acélhang“ daláregyletnek.

Napirend 1897. február 23-án.

Naptár: szerda, febr. 24. Róm. kath.: Mátyás — Prot.: Mátyás. — Gör.-kel. (febr. 12.) Mátyás. —

Klára arcának tartott és megcsipte szemének alját.

Egy sikoltás s eszméletlenül rogyott a földre, orra és arca egészen eldagadt s lélegzeni nem volt képes többé. Atyja kezeit tördelve járt ágya körül s a közeli városból az orvosi segély már későn érkezett.

Másnap reggel a szokottnál előbb szóialt meg a kis harang, de nem vidáman csengve, hangozva, hanem szakgatott, fájdalmas hangon, rémséges hirt vitt magával, meghalt a szép Klára.

A halottas szobában mély csend van. Fekete koporsó, fehér szemfödő. Ott nyugszik az ifju halott, fején mirtusz koszorúval. A koporsó lábánál vőlegénye áll, kezével a szemfödő szélét tépegeti s merőn nézi a halott fején levő koszorút.

Mikor kivitték a koporsót, szó nélkül elhagyta a falut s ki tudja, hol keresi szerencsésjét vagy szerencsétlenségét.

Az öreg pap pedig csak ül dolgozó szobájában s számlálja a lassan muló órákat. Csak akkor mozdul ki, ha a harang templomba hívogatja, hogy végezze kötelességét. De valahányszor megszólal az ismeretlen hang, lelke faj s pihenni vágyik. Csak egy óhajta van még s egyszerű az nagyon: hogy a kis harang csak addig szóljon, míg majd az ő halálát hirdeti, azután pedig helyezzék vele együtt örök nyugalomra, a temető kertbe azt, ki mindig hirdetője volt örömeinek s legmélyebb fájdalmának is.

Bartha Mariska.

Zsidó: Adar 25. — Nap két 6 óra 34 percek; nyugszik 5 óra 20 percek; — Hold két éjjel 1 óra 46 percek; nyugszik reggel 9 óra 43 percek Utolsó negyed reggel 4 óra 44 percek.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fog meleg; légnyomás 761. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, jelentékeny csapadék nélkül, enyhe, szeles idő várható. Verdi-Requiem öszpróbája a Hattyuban délután 5 órakor.

Színház: „Csókon szerzett vőlegény.”

— **(A Verdi Requiem)** próbája tegnap a Hattyu-teremben az összes közreműködők részvételével igen szép sikerrel folyt le. Ezuttal a hallgatóság is szép számmal volt képviselve. Magán részeket a Domine Jesus offertoriumra Thaller né, Zankl Mici, Hoffer és Taki énekelték; Sanctust az egész kar, Benediktust ismét az előbbieik magán szólamával. A legnagyobb hatást a Libera tette, melynél a főszerep hatásos kifejezője Schneider Istvánné. Holnap (szerdán) d. u. 5 órakor ismét a Hattyuban lesz főpróba, a közre nem működő érdeklődők 1 korona belépti díjjal élvezhetik a próbát.

— **(Uj tudor jelölt.)** Krum Péter pécs-egyházmezei áldozár, székesegyházi karkáplán a napokban tette a budapesti egyetemen le második szigorlatát a morális és pásztorálisból kitűnő eredménnyel. A fiatal törekvő lelkész theologiai tanulmányait a budapesti egyetemen végezte.

— **(Esküvő.)** Jankovits József, Jankovits Hugó, pécsi bornagykereskedő fia, arany ifjúságunk egyik közkedvelt tagja, ma tartotta egybekelését Baranya-Mágocson Flaschits Paulával, Flaschits József, mágocsi nagybérlő leányával. Az egybekelést fényes nászszakoma követte, melyen igen sokan vettek részt Pécsről is.

— **(Közgyűlés.)** A pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyző pénztára f. évi március hó 7-én d. u. 1/3 órakor tartja a keresk. ifj. kaszinó helyiségében rendes évi közgyűlést. Tárgy: Az igazgatóság jelentése múlt évi működéséről. A múlt évi zárásmadás és vagyonmérleg előterjesztése, — a felügyelő bizottság jelentése, — az igazgatóság indítványa az alapszabályok módosítása tárgyában, — felügyelő bizottsági tagok választása, — indítványok. Az alapszabályok tervezett gyökeres módosítása a pénztárra nézve oly nagyfontosságú, hogy a tagok bizonyára teljes számban fognak a közgyűlésen megjelenni. A közgyűlési kiküldötteket megválasztó értekezletet a pénztár f. é. február 25-én (csütörtökön) este fél 9 órakor tartja meg ugyancsak a kaszinó helyiségében.

— **(Elektrotechnikai tanfolyam.)** A pécsi kereskedelmi és iparkamara által létesített ingyenes elektrotechnikai tanfolyamot tegnap este megnyitották. A megnyitást szép kis ünnepséggel volt összekötve, a meny nyiben megjelentek a megnyitáson Majorossy Imre polgármester és Littke József kamarai elnök, akik buzdító beszédet intéztek a tanfolyam hallgatóiul jelentkező 124 munkáshoz. A tanfolyam tanárai Dischka Győző, reáliskolai igazgató, Jusztus Mihály és Koharits N. János.

— **(A tegnapi batyu-bál.)** A farsang már-már bucsút int, lába a küszöbön

és bár fáj a válás, őt vissza nem tartóztatjuk, de a kellemes emlékek, a visszaemlékezés a jól eltöltött napokra feledhetetlenné eszik. A konvenció mulatságokból elég volt azonban már, a nagyszabású bál, a látogatott táncestély kellemes, és a zsufot termekben is mindenkor jól érezték magukat, de az, hogy voltak — mert vannak a lányoknak vágyai, no mert meg a fiatal emberek nem kizárólag velük foglalkoztak, ez szólított össze néhány előkelő családot egy zárt-körü batyu-bálra, mely hogy olyannyira sikerült, az nemcsak a rendezőség lankadatlan buzgalmanak és fáradságot nem ismerő munkakedvének köszönhető, hanem az már magában az ily családias jellegű bálokban rejlik. A kitűnő vacsora, melyhez a legizletesebb ételeket és italokat a háziasszonyok szállították, bevezetés volt, melyet a tánc reggeli 7 óráig követett; jó hangulatot keltett a tréfás cotillion és ez meg volt a souper csárdás alatt is, mely alatt folyton csak ez járta: „Nem boldog a magyar!” A pikniket ma megismétlik. Jelen voltak: Alt Jakabné, Deutsch Ádámné, Lenkei Lajosné, Eisner Dóciné, özv. Guttman Regina, Hesser Gersonné, Hirschfeld Samuné, Kengyel Mórné, dr. Löwy Lipótné, Justus Miksáné, Kempfner Lipótné, dr. Mendl Lajosné, özv. Mitsky Mórné, Naschitz Adolfné, dr. Schwartz Frigyesné, Stern Károlyné, Taussig Zsigmondné urhölgyek, a táncban pedig remekeltek: Alt Ilona, Bondy Janietta, Deutsch Ilona, Engel Olga, Eisner Juliska, Fischer Ella, Guttmann Zsófia, Hesser Sera, Hirschfeld Helén, Kengyel Angella, Löwy Anna és Mártha, Mitsky Ella, Naschitz Gizella, Rosenberg Emma, Schwartz Vilma és Margit, Spitzer Sarolta és Isabella, Stern Mariska.

— **(Halálosítás.)** Idősb Cserta Antal, életének 82-ik évében, ma hajnalban meghalt. Temetése holnap (szerdán) délután 4 órakor lesz a szigetországút 7-ik számú gyászházából a szigetvárosi közsírkertben. Az engesztelő szentmisét csütörtökön reggel 9 órakor tartják lelki üdvéért a Xavér-kápolnában.

— **(Megégett kisleány.)** A Pucher-utca 3. szám alatti házban lakik egy kis szobáckában Lesnyik József, munkásember, a feleségével. A házaspárnak egy négyéves Mari nevű kis leánya volt még tegnap este is, aki azonban ma már halott. Kicsi gyenge teste feketére van égve a tűzhalál, mely megfosztotta az élettől, ha nem vétkes gondatlanságból, de onnan származott, hogy egyedül hagyta otthon tegnap este hét óra tájban az édesanyja. Az asszony jó tüzet rakott a kályhában, azután lefektette a kis leánykát a rázárván az ajtót, elment férje elébe. A leányka — úgy látszik — nem volt álmos; lemászott az ágyról s odamehetett a kályhához a tüzzel játszani. Egy parázs kipattanhatott a szoknyájára s az attól tüzet fogván, a szegény teremtes lángba borult és a szó legborzasztóbb értelmében lassu tűzhalált szenvedett. Mikor szülei hazatértek, ott találták a szoba földjén az ártatlan áldozatot, összeégve, haldokolva. Orvosért szaladtak, de már késő volt; a leányka kiszüvedett. Az esetet a szülők nem jelentették be a rendőrségnek; a mint hire ment ma

reggel, e hirre kimentek a helyszínére Tolnai Vilmos dr. kerületi orvos és Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos, a kik a szülőköt kihallgatták s az esetről jegyzőkönyvet vettek fel, a mit áttesznek a bírósághoz további eljárás végett.

— **(Eljegyzés.)** Ábrahám Gyula, Ó-Dombóváról, eljegyezte Reiszperger Mások Gizellát Pincehelyen.

— **(Püspöki látogatás.)** Gyuráts Ferenc, a dunántuli ágostai evangélikus egyházkerület új püspöke, a ki most sorba látogatja az egyházkerület nagyobb hitközségeit, mint értesülünk, május hó első napjaiban érkezik Pécsre, hogy az itteni evangélikus hitközséget látogatásával megtisztelje. A püspök fogadtatása megfelelő ünnepségek kíséretében fog véghez menni, melyre az előkészületeket már legközelebb megkezdik a hitközség elöljárósága.

— **(Játékból tűzveszedelem.)** Hogy mily nagy kárt okozhatnak a falusi gyermekek, ha minden felügyelet nélkül magukra hagyják őket, mutatja ez az eset. Felső Hencsén Stricki Gyula, tizenegyéves, Berényi József és Szűcs György, tízéves fiúk kimentek az úgynevezett Bibic-Szőlő-hegyre, mely már Fadd községhez tartozik. A szőlőben játékból tüzet raktak Szabó Tancsa János, faddi lakos gunyhója tövében s ott melegedtek. A tűz azonban valahogy belekapott a gunyhó tetejébe s a száraz nád egy pillanat alatt lángokba borult. A megrémült gyerekek, a helyett, hogy szóltak volna valakinek, elináltak a veszedelem helyéről s a gunyhó porig leégett. A tűz keletkezési okát a csendőrség nyomozta ki s a gondatlan gyermekek tettét feljelentette a bíróságnak.

— **(Megölte a szengáz.)** A György utcában hétfőn reggelre lakásán halva talált Bodor Lajos, napszámost tegnap délután boncolták fel a temető halottas kamrájában. A boncolást azért rendelték el, mert a hirtelen halállal kimúlt ember lakásán az ablakot nyitva találta a rendőrség s a szobában is több gyanus körülményre akadt. Többek közt a szobában levő hályha csöve a falból ki volt esve s bár semmi szag nem volt érezhető, mégis gyanus lett, hogy az öreg ember nem természetes halállal múlt ki. És a boncolás ki is derítette, hogy Bodor Lajos szengázmérgezésnek esett áldozatul. Vasárnap este 6 óra felé tért haza; befűtött a kályhába s aztán magára maradván lefeküdt. Hogy nem öngyilkosságot követett el, az nem volt megállapítható, mert a legnagyobb valószínűség arra vall, hogy a kályha könnyedén álló csöve magától esett ki a falból s így lett tele füsttel a szoba s az öreg, aki felébredt, már annyira elkábította, hogy ágyáról nem tudott elvándorolni s ott halt meg.

— **(Bekisért medve.)** Különös előszeretettel keresik fel a mi városunkat a híres Traján medvetáncoltató utódai. Talán csak a kintornások mulják felül őket ebben az előszeretettel, vagy még azok sem, mert ha kitoloncolják őket egyszer-kétszer, hát nem mernek visszajönni, míg a medvetáncoltató oláhok harmadszorra is visszalopóznak és gyönyörködtek mutatványaikkal a publikumot a külvárosok kevésbé

rendőri szemek elé eső utcáin. Három ilyen medvetáncoltató vagy egy hónapja jár már a városban s ha az egyiket kitoloncolja a rendőrség, a másik jön vissza mackójával s így akar legalább egy újabb napot nyerni a vendégszereplésre. Tegnap is rajtacsíptek egyet, hogy visszaszökött és ki is vezették a pécsváradai országútra egész a Pető-csárdáig s ott szélnek eresztették. S ma reggel ismét csak táncoltatta a medvét a Kálvária-utcán ugyanez a kitoloncolt oláh, amikor aztán a rendőrök mégis kifogták rajta. Egyszerűen elvették tőle kenyérkereső pajtását, a medvét s bekisérték a városházára. Traján modernizált u.óda jajgatva, könyörögve bandukolt a medve után s meg volt ijedve szörnyen, hogy mi lesz ő belőle, ha kenyérkereső cimboráját becsukják. A rendőrségen aztán a lelkére beszéltek, hogy ha még egyszer vissza mer térni, elveszik tőle a medvét s mikor szent fogadást tett, hogy soh'se teszi be lábát a városba, kiadták neki a medvét s elkisérték egész a rácvárosi utig. Mert arrafelé akar szerencsét próbálni.

— **(A ki pumpolásban utasik.)**

Tolnamegyét végigjárta mostanában egy magas, öles termetű, imponáló megjelenésű fiatalúr, a ki a papi házaknál és tanároknál sorra bekopogtatott s magát hol Se b e s s y Alfréd, kaposvári, hol Király Gábor, bonyhádi gimnáziumi segédtanárnak mutatván be, egy-egy tekintélyes összeg erejéig megpumpolt mindenkit, hogy ugynevezett pillanatnyi pénz zavarából kisegithesse. Mikor már messze járt s a kölcsönkért összegeket meg kellett volna neki küldenie, akkor tűnt ki, hogy Sebessy Alfréd alias Király Gábor segédtanár ur községes csaló, a ki először is se a kaposvári, se a bonyhádi gimnáziumban nem tanít, de még nem is hívják se Sebessy Alfrédnek, se Király Gábornak. Hogy ki ő, hogy hívják és merre van hazája: azt egyedül ő maga tudja, de meg akarja tudni a bonyhádi főszolgabíró is, a ki a pumpolásokban utazó álszegédtanárt most országosan körözteti.

— **(Lopásért gyujtogatás.)** Barcsról írják lapunknak a következőket: Csendőrségünk e hó 20-án a szomszédos Darányban szép egy bandát tartóztatott le, melyben két hölgy viszi a főszerepet: Balázs Lidi és Vörös Lidi ottani lakosok, kik nem tettek egyebet, csak három izben próbálták felgyujtani Balázs József vagyonos darányi gazda szalmakazalját csak azért, hogy a tűz által előidézett zavarban a gasdát minden elvihetőtől megfossszák. Amint a kézbekerült korpusz deliktikből kitűnik, ez a két notórius dáma már nagyon jártas lehet az efféle gyujtogatásban. E hó 14-én egy csomag gyufát s egy jó darab taplót rejtettek a szalmakazalba, a csomag gyufát előzőleg azonban meggyujtották. Ez az első manipuláció azonban csütörtököt mondott, hát 17-én mással próbálkoztak, kóc közé keverték gyufát s ezt dugták a ház szuppfedele alá és meggyujtották; szerencsére azonban, az elzárt helyen nem fogott tüzet. Kétszeri kísérlet után a gonoszok legvégsőre vetemedtek. E hó 19-én este 7—8 óra tájban égő parázsszal gyujtották fel a kazalt. Ez használt s az óriás kazal pillanat alatt lángban állott és míg az elősietett szomszédok és a gazda cselédjei a

tüzet igyekeztek oltani, addig ők ketten a gazda lakásán a kéznél lévő tárgyakat öszszepakolták és 200 frtot meghaladó vásznat, ágyneműt, 2 subát és háziesszközt elemeltek. A csendőrség a feljelentésre a vizsgálatot azonnal megkezdte és a tapló nyomán célt is ért. A két gonoszlelkű asszony bevallott mindent amit különben is bajosan lehetett volna eltagadni, miután az áruló gyujtóanyagok a csendőrség kezében vannak. A két jómadarat egyelőre átkisérték a szigetvári járásbíróhoz börtönébe, hol addig hűsölnek, míg ügyüket a kir. törvényszékhez teszik át. A lopott tárgyak mind megkerültek, melyek vagy tisz helyen voltak eirejtve, ami minden esetre orgazdákra enged következtetni, kiket a csendőrség most erélyesen nyomoz.

— **(Végrehajtott bosszú.)** Parencki József és B. Horváth György, faddi lakosok régidő óta ellenséges viszonyban éltek Besztercán József, ugyanottani lakossal. Bosszút is esküdtek ellene s ezt a bosszút most végre is hajtották. Meglestek az utcán botokkal felfegyverkezve és a mit sem sejtő embert annyira megverték, hogy az vagy három hétig fogja sajogni sebeit. A boszuálló embereket feljelentették a bíróságnál.

— **(Megvert ember.)** Pátkai Pál, paksi korcsmájában mulattak Wolf Márton, Wolf Jakab, Wolf György, Wolf János és ezek apja, öreg Wolf János, a kik Edli Vince társaságában ferde szemmel nézték, hogy egy másik asztalnál Budapesti helyi József, paksi lakos, milyen egykedvűen iszogatja a borát. A ferde szemmel nézéssel nem érték be azonban, hanem először szóval, azután tetteleg bántalmazták a magányosan levő embert, a ki mikor nem hagyta magát, rátámadtak és olyan alaposan elverték, hogy úgy kellett a korcsmából hazavinni. A megvert ember vagy két hétig fogja nyomni sebeit miatt az ágyat; a verekedő öt Wolf és társuk pedig várják, hogy mi is lesz hát a hősiességért megérdemelt — kitüntetésük.

— **(Sikkasztó és tolvaj egyszerre.)** Fabricius István, Báltaszékhez tartozó orbopusztai gazdatiszt, megbizta Lajtós Jánost, hogy a piacon vegyen neki két peccenyének való malacot és e célra át is adott neki 2 frt 50 krajcárt. Lajtós János a pénzt zsebében érezvén, a helyett, hogy a piacra ment volna malacot venni, beült egy kocsmába és a malacok árát elmulatta. A mulatság után gondolt csak arra, honnan kerít most malacokat; de nem sokáig törte a fejét, hanem hazament az uradalomba, a hol cseléd volt és onnan két malacot ellopván, elvitte a gazdatisztnek. A gazdatiszt előtt azonban gyanus volt, hogy mikép tudott olyan szép malacokat keríteni olyan olcsón és utána járván a dolognak, megtudta, hogy a tanulmányi alapítvány uradalmának sertésállományából lopta a két malacot a szolgálta s a pénzt elmulatta. Lajtós Jánost tehát, a ki sikkasztást és lopást is követett el egyszerre, feljelentették a bíróságnak.

— **(Megfuladt.)** Biró Szilárd mohácsi cipész ittas állapotban ment haza s mivel neje nem volt honn, ő próbált tüzet rakni. De a helyett, hogy a kályhával szolgáló ta-

karéktűzhely belsejében rakta volna meg a tüzet, a tüzelőanyagot a takaréktűzhely tetéjére helyezte s ezt meggyujtotta. Ő — úgy látszik — ittas állapotában a földre bukott s többé föl sem kelt; mert midőn később rátaláltak, meg volt halva: a szobát ellepő sűrű füsttől megfuladt.

— **(Betörés.)** Bakó Mihály, tamási lakos házába, egy sötét éjszaka valami jómadár kompánia betörést követett el. A ház utcára néző szobaablakán át behatoltak a szobába, ahol senki sem volt s így a legnagyobb biztonságban gazdálkodhattak. Összesen másfél száz frt értékű ágyneműt loptak el, mindnyáját az ablakon dobálva ki, odakint őrt álló társaiknak, akik aztán szépen összekötözték nagy csomókba s mikor már semmi más elvihetőt nem találtak, közös erővel odább álltak vele. Hogy hová mentek, az még titok; a mely ha ki fog derülni, a betörő jómadarak bizonyára nem lesznek — boldogok.

— **(Messze mentek lopni.)** A pestmegyei Fajs községhez tartozó varságpusztán ezelőtt két héttel nagyobb lopás történt. Egy kocsis gabonát vittek el a tolvajok, a kiket most a faddi csendőrség kézre kerített. A lopást Farkas András, Cs. Komáromi Ferenc, faddi és K. Mező József, gerjéni lakosok követték el, kik — tudván a gabona létezéséről — elmentek egy szép éjszakán a pusztára és a lopást szerencsésen véghez is vitték. Most a bíróság végez velük.

— **(Ellopott ágyneműk.)** Indich Antal, högyészi lakos házában, az ablakon keresztül behatoltak eddig még az ismeretlenség homályában rejtőző betörők és onnan vagy 130 forint értékű ágyneműt elloptak. A meglopott ember csak másnap reggel tudta meg az esetet, mikor a szobába belépett s ott mindent felforgatva s az ágyakat kifosztva találta. A betöréses lopást feljelentette a gyönki csendőrségnek; eddig azonban a nyomozás nem vezetett a betörők nyomára.

— **(Elfogott tolvaj.)** Megirtuk régebben, hogy Birkenstock Henrik, felsőnáni lakostól Fombiern Károly, bonyhádi lakos, 75 frt értékű ékszert elloptott s a lopás elkövetése után megszökött. Az ékszertolvajt körözték s a gyönki csendőrségnek sikerült is most elfognia Bonyhádon, a hol csavarogva rejtőzködött az elfogatás elől. Át lett adva a bíróságnak, hol a börtönben várja megérdemelt büntetését.

— **(Buzát loptak.)** Zsidó Mihály, madoccai lakos kamrájából, 10 frt értékű buzát elloptak. A dunaföldvári csendőrség a tetteseket Rác Mihály és Szántó József ugyanottani lakosok személyében kinyomozta, akik beismerték, hogy a lopást ők követték el; de a lopott buzával nem tudnak beszélni, mert eladták azt Remics Jánosnak — 2 frtért.

— **(Csirkefogó cigányok.)** Székelyon mostanában napirenden voltak a baromfitolvajlások. Így, a többek között Nyiráti Jánostól, Hacsakó Ferenctől és Jónai Páltól loptak el ismeretlen tettesek nagyobb mennyiségű baromfit. A károsok a lopásokról a csendőrséget értesítvén, azok ki

is nyomozták a csirkefogókat Kovács (Tökölyi) Márton és Kovács (Tökölyi) János, regölyi illetőségű kőborcigányok személyében, a kiknél három darabot a lopott csirkéből meg is találtak.

— (Ujtás a jegyzői vizsgáknál.) A belügyminiszter elrendelte, hogy a vármegyei tisztii főorvosok a közegjegyzői vizsgáló bizottságba ezentul behivassanak, mivel a közegészségügyre vonatkozólag fennálló törvények és kormányrendeletek egy jelentékeny része is tárgyát képezi a körjegyzői képeség megbirálására hivatott szakbizottságnak. A községi jegyzőnek jövőre tehát — az orvosi tudományban is jártasnak kell lennie.

Elavult arany ezüst tárgyak, mindenemü régi pénzek, órák és más régiségek készpénzért beváltatnak a legmagasabb áron Schönewald Imre czégnél Pécs, Király-utca Hattyu-épület.

Művészeti, irodalom.

○ Az orleansi szűz. Schillernek történeti epizódokon épülő, de a históriát idealizáló és magát az eseményt a regényesség fényébe, az idealizmus glóriájába vonó drámai életképe tegnap este közepes számú közönséget vonzott. Még a tanulóifjúság sem volt a megvárható számban képviselve s egyedül a karzat telt meg tekintélyesen, ez-

zel is megmutatva, hogy a mi népünkben nem veszett még ki az idealizmus. Maga Schiller se írta másért e történeti jelenetek keretébe foglalt életképet, mint hogy a költő jogán megértesse velük Jean d'Arc regényes életpályájának okait, elénk tárja nagy dicsősége és nagy bukása motívumait; így hát a darabban a fő alak, kiért a többiek vannak, élnek és beszélnek, ki lenne más mint, az orleansi szűz. Így voltunk az előadással is. Angyal Ilka művészi ambícióját láttuk jelenetről jelenetre. felvonásról felvonásra s ez uralgott felettünk teljesen. Angyal a meghatározottabb sikert aratta ebben a nagy, egy gyenge nő erejét bizony erős próbára tevő szerepében; hatásosan szavalta a lírai részleteket, kellően kiszínezte az érselmesebb jeleneteket s főképp mindenütt találó és természetes volt. Környezetét már két részre kell osztanunk, hajjátékukról szólni akarunk, egyik részben vannak Csiki, Somogyi, Baghi, Bihari, Bognár és Erdélyi úgy Breznai, Polgárné és Bodroghy Lina, kik méltó keretet képestek játékaikhoz; a másik részben pedig az egy-egy pár versszakból álló magánszerepre jutott kóristák, a kik szánandóbbnál szánandóbb alakokat s botrányosabbnál botrányosabb szereplőket „produkáltak“, nem lévén tisztában nyul-farknyi rövidegű mondókáikkal sem. Az előadás a rengeteg hosszú szünetek miatt pont tizenegykor ért véget. (→)

Farsangi naptár.

Február 27. Vasasbányatelepi dalkoszoru dalestélye. — Helyőrségi tisztii estély a Nemzeti Kaszinóban. — Mohácsi önkéntes tűzoltó-egyesület álarcos bálja. — Siklósi izr. nőegylet tréfás estélye a Pelikánban.

Március 1. Szigetvári Olvasó-Egyesület bálja.

Március 2. Kaposvári Nemzeti Kaszinó bálja.

Március 3. Örmesterek bálja a Vigadóban.

Március 6. Pécsi izraelita nőegylet táncestélye a Vigadóban.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Breod	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 6. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors	" " 8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes	" " 8 " 29 "
Vinkovoe	" 8702. sz.	személy	" " 9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 34 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes	" d. u. 2 " 44 "
Breod	" 1906. sz.***)	személy	" " 4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	" " 6 " 37 "
Breod	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1903. sz.	" " éjjel	11 " 30 "

Tanügy.

(Iskolai bizottsági ülés. A pécsvárosi kereskedelmi és iparostanonciskolai felügyelő bizottság most tartotta rendes havi ülését, melyen jelen voltak Kindl József elnöke alatt Csukás Zoltán, Kiss József,

érzi a halál lehelletét. Nemrég csak sejtettem, de most tudom, hogy a végét járom . . . Ne siránkozz, Helén! — Össze kell szednem minden erőmet, gondolataim már révedeznek. Segíts felülni . . . Így.

A verőfényes nap fénye betölti az alacsony szobát. A partról felhangzik az ott játszó gyerekek lármája. A legyek zümmögnek az ablakon s a vén falóra ketyegését egyhanguan folytatja.

Kis vártatra Waldemarné töri meg a csendet.

— Tudok eseteket, hogy a világgal meghasonlott embereknek nagyon nehéz volt a haláltusájok. Mintha az élet ellentmondásai egészen a sirig akarták volna őket üldözni. Most még nyugodtan gondolok a halálra, hisz a semmit cserélem fel vele a semmiért, de az az emberi gyengeség végtére még engem is utolérhetne, hogy az életet tartsam valaminek. Gondold meg akkor, Helén, hogy ez az elalvó láng utolsó fellobbanása. Csak a mit ma hallasz, azt tekintsd utolsó akaratomnak . . . És most beszélj Helénnek jogos igényérő és kilátásairól.

Waldemar, a kihez ez utóbbi szavak intézve voltak, szembenült Helénnel, ki csak nagy küszdelemmel fojthatja vissza könyeit.

— Kedves Helénem — kezdi az atya — a mikor ma Wiek felé vezettelek, a hol a gazdagok s előkelők szerencséje irigy sóhajt csalt ajkaidra, nem csupa véletlenből történt az. Abban a kastélyban született anyád; ő Wiek urának testvére.

Helén meglepetve fordult atyjához.

— Anyádat ifjúsága éveiben fény és gazdagság környezte. Fényes jövő állt előtte. Ekkor megismerkedt velem, s röviden szólva: találkozásunk lett az ő

Ugyanabban az órában Waldemar leányával elhagyja a betegszobát. Arra az utra térnek, a mely Wicken át Mölnbe visz. Ez gabnaföldek közt kigyózik. Tekintették jobbkéz felől a tengerre esék, melynek kéklő tükre a messze távolban az égbolttal látszik összefolyni, majd az erdőbe érnek.

Waldemar lassan lépdel s kéjjel szívja magába a balsamos levegőt. Olykor lányára pillant, a ki nem titkolt félnépszerűséggel követi őt.

— Ezentul kevesebb szabadságban lesz részed, mint eddig volt — szállal meg végre — eddig csak testileg kellett fejlődöd s ennek a föladatnak pompásan megfeleltél; de most itt az ideje, hogy tanulj is valamit.

— Igen — felelé halkán Helén — mert érzem, hogy tudatlan vagyok.

— Szegények vagyunk, a tudás legalább függetlenit. Hogy szép vagy, azt a tükör és anyád bizonyára már megmondták neked, de a szépség egymaga nem elég arra, hogy a faluból kiemelkedjél. Mesebeli királyfiak, a kik rendszeren a libalegelőről keresnek menyasszonyt, most már nincsenek.

Pedig Helén ábrándos óráiban néha elmerült efféle álmokba, de most óvakodik est elárulni.

— Városba fogunk költözni? — kérdé aztán félnékn.

— Égyelőre még nem, szellemednek még erősödnie kell, hivatásod tudatára kell ébredned tehetségeid kiképzése által.

— Oh, bár csak mindig itt maradhatnánk.

— Miért?

Szemeit a fák üde lombkoronáira függesztve feleli:

Holly Mihály, Kovácsics Antal, Rausch József, Schneider István, Schmelcer Ferenc és Sziebert Nándor felügyelő bizottsági tagok. A gyűlésen a következő tárgyak intéztettek el. A kir. tanfelügyelőség hozzá járulván az üresedésben levő két ipariskolai tanítói állásra Simon György és Pikler József jelöléséhez, a választás megejtése iránt a városi tanács megkeresettvén, nevezettek meg is választattak. — A keresk. és iparkamarának ama kérdésére, hogy az iparossegédek szakrajzképző (tanfolyamát, mivel arra csak huszan jelentkeztek, nem lenne-e célszerű csak minden második évben megtartatni: az ülés kimondja, hogy a tanfolyamot megezekített időközben tartani nem lehet, mert a jelentéskésők kiképzéséhez egyfolytában 2—3 évi tanfolyam szükséges. S hogy csak husz hallgató jelentkezett, ez azért van, mert csak kellő előképzettséggel bírók vétettek fel. Ami a tanfolyam budgetjét illeti, annak bevétel a kamara 200 frtnyi hozzájárulásával 365 frt, kiadása szintén ugyanannyi. Ezért az ülés kéri a kamara hozzájárulását, mert a tanfolyam az ipar fejlesztésére nélkülözhetetlen. — A városi tanács megkeresésére a bizottság előterjeszti, hogy az elmúlt iskolaévben 817 iparos tanonc volt, kik 5 előkészítő, 4 első, 3 második és 3 harmadik, összesen 15 osztályban voltak elhelyezve, 20 tanító oktatása alatt s a fentartási költség 5730 forintot tett ki. A kereskedő tanonciskolában 80 volt a tanulók száma, kik 1 előkészítő, 1 első, 1 második és 1 harmadik osztályban

voltak elhelyezve, 6 tanár vezetése alatt s a fentartási költség 2100 frt volt. Az iparostanoncok munkakiállítását a husvéti ünnepek alatt tartják meg s azon a Zsolnay gyári iskola növendékei is részt fognak venni. Jutalmak nem pénzbeli, hanem könyvadományok lesznek. Kisebbs jelentőségű ügyek elintézése után az ülés véget ért.

Törvényszék.

§ Négyévi fegyház. Tegnap este 6 óra után hirdette ki a törvényszék kilencrendbeli váltóhamisítással vádolt Gerényi István ügyében az ítéletet. Ez ítélet négyévi fegyház büntetést mér a vádlottra, aki — mint tegnap is megírtuk — kilenc esetben hamisított váltót, mintegy 1000 frton felüli értékben. Az ítélet ellen — melyet a termet zaufolásig megtöltő hallgatóság szinte medőbbenéssel fogadott — az elítélt felebbezett, valamint a védő is; de felebbezett sulyosbitásért a közvádló, Nagy Géza dr. kir. alügyész is. Végül a védő kérelmére az elítéltet — aki három hét óta fogva volt s ezzel büntetéséből ugyanennyi idő kitöltöttnek is vétetik — feltételesen szabadlábra helyezte a törvényszék.

§ Csalás könyöradományokkal. Rechnitzer Lipót pécsi illetőségű szegény hülye vármegyénk alispánjától engedélyt kapott, hogy a vármegye területén egy hónapon át könyöradományokat gyűjthessen. Rechnitzer

átadta az engedélyt sógorának, Weinwurm Jónás pécsi lakosnak, ki sógora helyett már mintegy 70 frt adományt nyújtott össze. De a pénst nem adta oda sógorának, hanem a saját céljaira fordította. Maga Rechnitzer jelentette fel Weinwurmot, kit a csendőrség Mohácson el is fogott s átadott a kir. járásbírósnak. Ez 8 napi fegyházra ítélte Weinwurmot.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése február hó 23-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A földmivelési tárca általános vitája a mai ülésben véget ért s nyomban reátértek a részletekre. Elsőnek föl szólalt

Kossuth Ferenc, a ki reá mutatott, hogy midőn Ausztria óriási követelésekkel föllép ellenünk, a nagyszolás helyett mezőgazdaságunk válságaival kellene előhozakodni. Vámpolitikánk silány, a földadó hátralék iszonyuan növekedik, az állatállomány, járványoktól megtizedelve évről-évre csökken, gazdaságunk számára olcsó hitel nyújtásáról nem gondoskodtunk s midőn egy félmilliárdos költségvetésben a földmivelési tárcára csak 21 millió jut, ilyen költségvetést nem fogad el.

Heltsai Ferenc hosszasan beszél az agrárvámokról; helyesli a gabonakiviteli premiumot. Beszéde végén magas hangból polemizált Károlyi Sándor gróffal,

— Anyyira szeretem az erdőt.

Waldemar gunyos mosolylyal tekint leányára.

— Képzeldés! A becsvágyat nem lehet erdei levegővel kielégíteni. S ha csak egyetlen csepp vér folyik ereidben anyádéból, az a szörnyeteg csakhamar fel fog ébredni benned.

Waldemar hallgatag folytatja utját s Helént az általa felkeltett érzelmek és gondolatok harcának engedi át. Amit mondott s a hogyan mondta, szörnyű hidegnek s józannak tetszik neki, mégis jobban meggyőzi, mint anyjának szenvedélyes kitörései.

Most mesterségesen egyengetett utra érnek. Az erdő már nem vadonság, ritkásabbá válik s jobbról-balról gondosan ápolt gyepen rendezett csoportokba sorakoznak a fák. Az erdő csendjének is vége, paripák nyerítése s kutyák csaholása fogadja őket. Még pár lépés s a lombok közül előtűnnek a kastély falai.

Wiek várának az erdő felé eső oldalához értek. Az előtte elterülő tágas térségen csak itt-ott van egy-egy bokor, szobrokkal diszitett széles lépcsőzet vezet a házhoz, s a nagy üvegajtókon át, a melyek tárva nyitva állnak, a földszinti termekbe láthatni. Ebben a pillanatban egy lovagló ruhába öltözött hölgy lép ki onnét több ur kíséretében. A lépcső alján a lovászok toporzékoló paripákkal várakoznak. A társaság nyeregbe veti magát, a hölgy bucsut int néhány visszamaradónak s aztán végig száguldanak a fazonon az erdő mélyébe.

Amint a lovascsapat Helén mellett elvágat, hogy a föld is reng belé, Waldemar megfigyeli leányát. Ez villogó tekintettel kíséri a szép amazont, s ebből a tekintetből dac, csodálat és irigység sugárzik. A vágatók

után néz, a mig csak el nem tűnnek szemei elől, s még akkor is egy sóhaj árulja el, hogy mit érez.

Waldemar a diadalérzet egy bizonyos nemével ragadja meg kezét.

— Nemde — kiált fel — vágatni így nemes paripán, követve előkelő lovagok seregétől! Erdőt, mezőt a sajátjának mondhatni! Ilyen pompás kastélyban lakni; pénzben, szolgaseregben, bámulókban bővelkedni — ugye? így érdemes élni, így az egész élet csupa ünnepnapból állna!

— Oh igen — rebegi Helén szomoruan — Wiek kisasszonynak jobb dolga van, mint nekem.

— Csak rajtad áll — válaszolja atyja — hogy azt a csinos amazont túlszárnyaljad; neked is lehet még kastélyod, szolgasereg, egész ménesed — és fog is lenni.

Helén kétkedőleg tekintett rá.

— Ugy lesz — ismétli az öreg — egy kissé bűvész is vagyok, majd megtanítlak aranyat csinálni.

A sétáról visszatérve Helén anyját a szokottnál is türelmetlenebbnek és szenvedőbbnek találta. Atyja is szóba hozza, hogy orvost kellene hívni Mülnből, de a beteg hevesen közbevág:

— Rajtam már nem segít orvos; ha a gyerek belebeszél vakon a világba, az még megjárja, de te csak nem hiszed, hogy az ember csupa képzeldésből

Daranyi Ignác a kiegyezési tárgyalásokról nem nyilatkozhatik, azonban annyit előre is jelez, hogy a vámközösséget, éppen mezőgazdaságunk szempontjából, szükségesnek tartja. A csatornázást, az öntözést fölkarolta, a felvidéki népért sokat áldozott. Károlyi vádjait az államszocializmusról alapítványoknak állítja, mert szóló csak azt mondotta, hogy az állam feladata közbelépni ott, ahol nyomorognak. A szövetkezetekről, a fogasztási, termelési eladásokról, kisipari szövetkezetekről legközelebb törvényjavaslatokat fog beterjeszteni. Polónyi és Károlyi azért konstatálnak a kormánypártban nézeteltéréseket, mert bosszantja őket, hogy passzivitásuk dacára a vita színvonala elegendően magas. Ajánlja a költségvetés elfogadását.

A többség a költségvetést általánosságban elfogadja, következett a részletes vita, melyben résztvettek Ivánovits Iván a löntenyésztés tételénél; Thaly Kálmán és Csáky Albin a folyamszabályozás tételénél; Boda Vilmos a szőlőszet tételénél; Rigó Ferenc a műbor és az olasz borok beüzemlése ellen beszélt. A tételeket azonban egyenként valamennyit változatlanul elfogadja a többség.

A vitát holnap folytatják.

TÁVIRATOK.

— Akik a békét akarják.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap a világ összes békeegyesületei, mint a béke ünnepnapján évenként szokták, ülészttek. A magyar békeegyesület otthonában, Jókai gyöngéledvén, Vámbéry Ármin elnökölt. Kemény Ferenc titkár előterjeszti, hogy az egyesületi tagok száma 1375. Ezután a tisztviselőket választották meg a régiek újra megválasztásával. Az ülés végén Nobel Alfréd emlékével foglalkoztak s elhatározták, hogy február 22-ikét, amely a világbéke napja, jövőben Nobel-napnak nevezik el. Nobel életrajzát az ifjúság számára megíratják.

— Királyunk utazása.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ujabb megállapodások szerint királyunk, ha csak valami közbe nem jön, csütörtökön utazik Cap Martinba.

— Kifütyölt orfeum-csillag.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Grácban Barrison Lona orfeum-csillagot, akit nemrég Budapesten úgy ünnepeltek, pikáns vetkezési jelenetei miatt tegnap este kifütyölték.

— A krétai kérdés.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap kilenc hadihajó érkezett Kréta elé Francia- és Oroszország hajórajainak gyarapítására. mára várják az osztrák-magyar hajóhadosztály megérkezését. — Athénban Kréta ágyuzása a nagyhatalmak által nagy izgalmat keltett, tüntetést rendeztek, mely hangosan követelte, hogy az ellenségeskedést a törökök ellen haladéktalanul meg kell kezdeni. Delyjannisz kormányelnök a nép egy küldöttsége előtt kijelentette, hogy bizzanak a kormányban. György, görög király, táviratot küldött atyjának, a dán királynak, tudatva benne, hogy legközelebb

személyesen lemegy Kréta s átveszi a görög csapatok fölött a parancsnokságot.

— Törökország mozgósít.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A török hadügyminiszter értesítette a szaloniki vasutat, hogy Kis-Azsiából 64 redif zászlóalj Dedeagacsba szállítat.

— Elvetett följelentés.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kuria félretette a büneljelentést, melyet Ugronek adtak volt be a májusi népgyűlés alkalmával a budapesti rendőrség részéről elkövetett vérengzésekért.

— Megszökött hangszergyáros.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Varju Károly budapesti hangszergyáros megszökött, valószínűleg hitelezői elől.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

REICHENBERGI

Posztó

és öltönyszövetek!

Magán vásárlók direkt kiszolgálása!

Tessék kérni mintákat a mi fel-
tűnő ujdonságainkból.

Igen elegáns tavaszi öltönykelmék, egész
öltözetre 6.70 krtól, 8 frt, 10 frtig és
feljebb.

REHWALD FERENCZ FIAI

posztóraktára

Reichenbergben, (Csehország).

7266. sz.

útk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Guisics Mika darázsai lakos végrehajthatónak kérévénye folytán a végrehajtási árverés Asztalos Borbála herceg-mároki lakos végrehajtást szenvedő ellen 15 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő, Hg Márok községben fekvő, a herceg-mároki 399 sz. tjkvben felvett + 2036 hrssz. ingatlan 2/3 részre 181 frt 33 1/3, a + 2012. hrssz. ingatlanra egészben, tehát Balatinácz Ivánt illető 1/3 részre is az 1881: 60. t. cz. 156. §. a. pontja értelmében 154 frt, mint két ingatlant terheli 590 frt 30 kr. váltáság tőke, a hg-mároki 400 sz. tjkvben foglalt + 2022. hrssz. ingatlanra egészben, tehát az 1881: 60. t. cz. 156. §. a. pontja alapján Balatinácz Ivánt illető részre is 74 frt, terheli mindkét ingatlant 950 frt 30 kr. váltáság összeg, azaz 74 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi márczius hó 15. n. d. e. 10 órakor Hg-Márok községben a község előljárásiágnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 18 frt 14 kr, 15 frt 40 kr, 13 frt 73 kr, 7 frt 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1896. évi október hó 3. napján.

Maurer Frigyes

kir. albiró.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzáva

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

MÄJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyü emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszertárában.

Pécsen kapható: Sipöcz István, Zsiga László gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzar fia kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb bált

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.